

„Gabrieliaus nurodymai Danieliui“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1961 m. liepos 30 d. rytą, Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

1 Telaimina jus Viešpats... Labas rytas, draugai. Šį rytą būti maldykloje yra labai karšta, bet būti čia yra labai šlovinga. Esu toks laimingas, kad mes galėjome... galėjome šiandien susirinkti šiam tarnavimui. Ir aš... aš pranešiau, kad dabar nagrinėsiu šias „Septyniasdešimt Danieliaus Savaičių“. Tai susieja likusią Žinią prieš man galint tęsti apie Septyni Antspaudus, kurių yra: Septyni Antspaudai, Septynios Rykštės, Septyni Trimitai, Trys Vargai, moteris saulėje, raudonojo velnio išmetimas, užantspauduojami šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai – viskas įvyksta šio laiko tarpsnyje. Ir aš pamaniau, kad iš pradžių kalbėsiu apie tai.

2 Dabar yra karšta. Mes neketiname pernelyg ilgai užtrukti, tiek, kiek... kiek galėsime. Dabar yra toks metas, nesezoninis, kuomet žmonės bažnyčioje susirenka ne per dažniausiai, ir ypač... Ir jie visi turi oro kondicionieriaus vėdinamas patalpas ir panašiai, kuriose yra patogiu. Mes norėtume tai turėti, bet šiuo metu to neturime.

Dauguma iš mūsų prosenelių sėdėdavo karštoje saulėje. Kai pagalvoju apie žmonių atsiprašymą už tai, kad neturime oro kondicionieriaus vėdinamos patalpos, mano mintys visada grįžta prie Afrikos, kur jie ten gulėjo tų audrų metu, ir tos moterys su savo šalia veido nukarusiais plaukais, guli ten ir dieną, ir naktį, ir niekada nepalieka tos vietos, kurioje guli. Nevalgo, negeria, nieko nedaro, pasilieka tik ten, kad išgirstų vieną kitą žodelį, taigi, tuo metu iš Viešpaties.

4 Aš galiu prisiminti Meksiką, kuomet buvo taip karšta kad, nuoširdžiai, aš sėdėjau oro kondicionieriaus vėdinamoje patalpoje ir bančiau save vėdinti – buvo taip karšta. Ir mačiau tuos žmones atėjusius ten devintą valandą ryte, į tą didelę areną, ir nebuvo kėdžių atsisėsti... Ligoti žmonės, labai sergantys, mirštantys žmonės: vėžys, augliai ir sergančios motinos, maži mirštantys kūdikiai, ir visi stovėjo – būtent toje kepinančioje, karštoje saulėje, niekur nebuvo nė šešėlio ir tiesiog vienas į kitą atsirėmę nuo devintos to ryto valandos iki devintos to vakaro, tiesiog trisdešimt minučių klausėsi per vertėją ir stebėjo Viešpaties darbus. Sėdi ten ir laukia, apsvilkę sunkiais, dideliais apdarais, jie dėvi juos žiemą ir vasarą. Tai viskas, ką jie turi.

5 Ir po to aš galvoju apie gulinčius ten tose džiunglėse, kaip jie atneša tuos sergančius žmones, kurie net negali pajudėti. Ir Indijoje, kai jie vieną paguldo, po to kitą uždeda ant jo, kitą ant ano, štai taip, sergančius raupsais ir ligomis, kaip jie tempia juos gatvėmis ir iš gatvių, ir paguldo juos toje karštoje, kepinančioje, tropinėje saulėje. Ir audros ir žaibai žaibuoja ir panašūs dalykai... jie guli tiesiog ten toje saulėje ir audroje ir visame kame, ir niekada net nesujuda ar nesiskundžia, tiesiog stengiasi kartas nuo karto išgirsti Dievo Žodį,

kažką savo sielai. Tuomet kodėl mes turėtume šį rytą atsiprašyti, turėdami stogą virš mūsų galvų, pučiančius ventiliatorius. Ir mes turėtume susigėsti, jei mes dėl to skundžiamės.

6 Taigi, aš prisimenu kaip neseniai saloje, vienoje iš Pietinių jūrų salų, aš ten turėjau tarnavimą tą vakarą. Ir o, užėjo audra. O, aš niekada nebuvau matęs tokios audros, tiesiog vienas žaibo blyksnis po kito, apšviesdavo šalį ir vėjai pūtė tol, kol medžiai gulėjo išvirtę ant žemės. Aš pasakiau: „Na, jie... Man teks persirengti kostiumą, nes ten nieko nebus.“ Po kelių akimirkų nedidelis automobilis privažiavo prie durų ir kažkas pabeldė į duris, ir: „Galime važiuoti.“

O aš pasakiau vaikinui (jis kalbėjo angliškai), aš pasakiau: „Ar ten kas nors yra?“ Atsakė: „Iki tos vietos neprasibrausi per kelis miesto kvartalus.“ Didelė beisbolo aikštė. Ir aš pasakiau: „Ar tu turi omenyje, kad žmonės yra... yra ten, štai taip,“ – pasakiau aš, – „Šioje audroje?“ Jis pasakė: „Jie nori išgirsti apie Dievą.“ Suprantate?

8 Ir taip aš... aš ten nuėjau ir ten buvo ponios, jaunos merginos, paaugliai, nekikeno ir nesijuokė, ir nepūtė kramtomosios gumos burbulių kalbėdami apie savo vaikus... kiekvieno žodžio, jie tiesiog jo klausėsi ir nė karto nesujudėjo – tik sėdėjo ir klausėsi. Pakviečiau prie altoriaus – pakviečiau prie tokio altoriaus ir tūkstančiai atsistojo su štai taip iš akių pasirodžiusiomis ašaromis, su jų rankomis iškeltomis aukštyn į Dievą, norėdami pasigailėjimo savo sieloms – jaunos merginos ir vaikinai, septyniolikos, aštuoniolikos metų amžiaus. Dabar yra kaip ir sunku padaryti taip, kad vyresni žmonės bent pasiklausytų. Suprantate? Tai... tai parodo, kad mes neturime dėl ko skųstis. Tebūna padėka Dievui. Taip, pone.

Mes norėtume turėti visą tą šiuolaikiškumą kaip likusi Amerika, bet neturime to tokiu būdu. Todėl mes tiesiog apsisieime su tuo, ką turime.

10 Taigi, aš turiu nedidelį dalyką, kurį pastebėjau, kad norėčiau padaryti vėl čia, maldykloje. Kas iš jūsų turite Biblijas, pakelkite savo ranką. Gerai. Atsiverskime 99-ą Psalmę prieš mums pasimeldžiant. Mes anksčiau taip darydavome, broli Nevili, prieš daug metų. Aš nežinau ar... Ar šį rytą jau skaitėte psalmę? Ne. Aš tik norėčiau... kad susirinkusieji perskaitytų kai kurias psalmes.

Kai šį rytą sėdėjau savo darbo kambaryje galvodamas apie šį pamokslą ir Žodį, aš pamaniau: „Žinai, būtų gerai ir vėl... vėl jiems visiems perskaityti psalmę. Man ji taip patinka.“ Priežastis, dėl kurios aš šiek tiek pavėlavau... Sulaukiau skambučio iš tolimo Šejano, todėl dėl šios priežasties aš...

O dabar, kol mes atsiversime šią psalmę, aš turiu padaryti keletą pranešimų, kurie tik ką buvo man perduoti. Taigi, Psalmių 99...

13 „Nuo šiol visi pranešimai susiję su susirinkimais čia maldykloje ir kampanijose bus siunčiami iš Džefersonvilio raštinės. Visi norintys sužinoti apie susirinkimus privalo užsirašyti arba užrašyti savo vardą ir adresą ir padėti ant sakyklos, šio vakaro susirinkimo pabaigoje. Jums laiku bus atsiųstas priminimas, kad galėtumėte pasiruošti atvykti į susirinkimus.“ Ir tai

reiškia, kad jei kas nors ateityje norės žinoti tiesiog kur mes ketiname turėti susirinkimus – mes dabar paruošėme sistemą ten raštinėje, kad jums tereikia pateikti savo vardą ir adresą čia, o mes iš anksto išsiųsime jums kortelę, kad jūs žinotumėte kur vyksta susirinkimai, ir greičiausiai temas, ir kas dar su tuo būtų susiję, jei turėsite galimybę. Suprantate? Jei nėra kokios nors oficialios vietos, iš kurios tai paskelbiama – vienas sako vienaip ir kitas kitaip, ir jūs... jūs negalite sužinoti. Suprantate? Todėl tiesiog... užrašykite savo vardą ir adresą ir padėkite tai čia, ir Bilis Polis juos paims ir perduos.

14 Taigi, taip pat buvo paklausta ar bus daugiau... „Broli Branhamai, ar tu ketini dar pravesti išgydymo tarnavimų maldykloje su atskyrimu?“ Ne. Ne, atskyrimu užsiims mūsų... mūsų kita taryba. Mes turime brolių Nevilį, dabar čia, kuris turi pranašystės dovaną, kuris pranašauja sergantiems ir paskelbia jiems dalykus, kuriuos jie turi žinoti. Ir mes turime brolių vardu Higi... Higinbotamas, vienas iš... vienas iš turto globėjų, ištikimai tarnavo taryboje. Aš nematau jo šį rytą, bet įprastai jis turi kalbėjimo kalbomis dovaną ir nežymi ponio vardu Arganbrait, maloni, nežymi sesuo, kuri turi kalbų išaiškinimo dovaną.

15 Ir šie pamokslai yra įrodyti, kad ateina iš Dievo, nes jie iš tiesų neateina iš netvarkos, bet jie yra tiesiog pagal tvarką. Ir iš karto šioms dovanoms susirinkus, mes ketiname pamėginti... padaryti... padaryti tai būtent bažnytiniu būdu. Ir aš juos greitai pamatysiu ir kad... kad... susirinkimai įvyks tiesiog tobulai pagal Viešpaties tvarką, kaip tobulai mums tai pavyks padaryti.

Bet šie brangūs žmonės, taip sako mano kaimynė ponio Vuds, kuri turi prie čia prijungtą mikrofoną ir garsajuostę ten, kad įrašytų susirinkimus su tikslu, kad turėtų šiuos susirinkimus ir užrašytų juos, ir pažiūrėtų ar jie yra teisingi, ar ne. Suprantate? Štai kaip ji juos patikrina. Aš žinau, kad ponio Vuds yra nuoširdi moteris ir ji pasakoja man apie daug dalykų, kurie, buvo pasakyti, kad išsipildys.

17 Taigi, mes esame tokie dėkingi už tai. Koks man tai yra palengvėjimas namuose, kai po to sugrįžtu namo. Tas atskyrimas iš pranašiškos pusės tiesiog mane išvargina. Ir dėl to Dievas man suteikė tam tikrą palengvėjimą per pranašavimą ir kalbėjimą kalbomis, ir išaiškinimą, kuris yra pranašystė... kuris yra pranašystė. Kad kalbėti kalbomis – yra du skirtingi pranašaujantys žmonės: vienas kalba, kitas supranta tai, ką anas sako nežinomomis kalbomis – būtent tai yra pranašystė.

18 O dabar, mes būsime... Mes tai kasdien turime, kiekviename susirinkime čia, kai turime mūsų maldos eilės tarnavimą. Taigi, yra kažkas, kas paklausė... paklausė apie dovaną. Taip, aš vis dar jas turiu – aš jas naudoju tik asmeniniuose pokalbiuose, kuriuose dalyvauju. O kad juose sudalyvauti... (Aš manau, kad tai yra ten ant skelbimų lentos), kad gautumėte leidimą ir jums būtų paskirtas laikas per Bilį Polį, mano sūnų. Nes čia arba po tokių susirinkimų kaip šis, kur tai bebūtų tarnavimo laukuose, jūs privalote turėti mažą kortelę, kurią jums duos Bilis Polis. Jeigu gyvenime yra kažkas, ko negalite suprasti ir nežinote, kaip iš to išsivaduoti, ir jūs ieškote Viešpaties išminties, tuomet leiskite... susitikite su Biliu Poliu, mano sūnumi, kuris yra sekretorius, ir jis jums duos mažą kortelę ir paskirs jums datą tam kartui. Ir tuomet, kai mes turime tuos pokalbius... Tuomet mes susėsime kartu, tik jūs ir aš, o jeigu ateis moteris, jūs

būsime su manimi ir mano žmona... ir tuomet jūs... mes išsiaiškinsime ir prašysime Viešpaties, ir paklausime Jo, ką jūs privalote padaryti.

19 Taigi, kiti antraeiliai atvejai ir panašiai, yra perduoti broliui Neviliui ir broliui Higinbotamui, ir sesei Arganbrait, ir kitiems, kurie kalba kalbomis ir išaiškina, kurie yra čia bažnyčioje.

Todėl, mes esame kaip kelionėje. Aš manau, kad tai buvo Jetras, kuris vieną dieną pasakė Mozei (Suprantate?): „Paskirkime vyresnius...“. Ir Dievo Dvasia buvo paimta nuo Mozės ir uždėta ant septyniasdešimties vyresniųjų ir jie pranašavo. Bet tik labai svarbūs ir sudėtingi dalykai tekdavo tik Mozei. Taigi, mes nesame Mozės. Nei šitie nėra vyresnieji. Bet mes vistiek tarnaujame Jehovai Dievui su tuo pačiu Ugnies Stulpu vedančiu mus į pažadėtąją žemę. Todėl tuomet... Taip, bus kiti... bus susirinkimai ir bus išaiškinimai, bus atskirimai. Tai tuomet suteiks man galimybę būti maldoje ir nagrinėti, tomis dienomis, kuriomis žinau, kad bus tie pokalbiai ir kad būčiau jiems pasiruošęs.

Dabar nepamirškite, Bilis Polis Branhamas, mūsų tarnavimo lauko sekretorius... Tai yra ant... Skelbimas nuo turto globėjų yra ant lentos ten gale. Aš čia turiu raštelį, kad apie tai praneščiau ir pasakyčiau žmonėms, kad išeidami jie gali apie tai perskaityti ant skelbimų lentos.

22 Taigi dabar, šį rytą mes turėsime ilgą pamoką ir šį vakarą mes ją pratęsime, ir jeigu Viešpats leis kitą sekmadienį – bus dar viena apie tai. Aš nežinojau koks buvo to gylis tol, kol nepradėjau to nagrinėti. Ir man tai vis dar tebėra paslaptis. Ir todėl aš tiesiog priklausau nuo Viešpaties.

23 Taigi, jūs su savo Biblijomis, atsiverskime Psalmių devyniasdešimt devyni – 99. Ir aš perskaitysiu pirmą eilutę, susirinkusieji perskaitys antrą eilutę, po to visi kartu perskaitysime paskutinę eilutę. Mes tęsime toliau: aš pirmąją, susirinkusieji antrąją, aš trečią, susirinkusieji ketvirtą, taip iki paskutinės eilutės, ir tada mes visi tai perskaitysime kartu. Atsistokime skaitydami Dievo Žodį.

VIEŠPATS karaliauja; tedreba tautos; jis sėdi tarp cherubų; tesvyruoja žemė.

VIEŠPATS yra didis Sione; ir jis aukštai virš visų tautų.

Tegul jie giria tavo didį ir baisų vardą; nes jis yra šventas.

Karaliaus galybė myli teismą; tu įtvirtini bešališkumą; tu vykdai teismą ir teisumą Jokūbe.

Aukštinkite VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, ir garbinkite prie jo pakojo; nes jis yra šventas.

Mozė ir Aaronas tarp jo kunigų, ir Samuelis tarp tų, kurie šaukiasi jo vardo; jie šaukėsi VIEŠPATIES, ir jis jiems atsakė.

Debesuotame stulpe jis jiems kalbėjo; jie laikėsi jo liudijimų ir įsakų, kuriuos jis jiems davė.

O VIEŠPATIE, mūsų Dieve, tu jiems atsakei; tu buvai Dievas, kuris jiems atleidai, nors ir keršijai už jų prasimanymus.

Aukštinkite VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, ir garbinkite prie jo šventosios kalvos; nes VIEŠPATS, mūsų Dievas, yra šventas.

24 Palenkime mūsų galvas. Iš tiesų, Viešpatie, šie žodžiai yra parašyti... ir užrašyti Tavo tarno Dovydo Psalmėje Tau. Tu gyveni tarp Cherubų. Tu esi šventas ir tavo kalva yra

šventa. Prisiartinkime su mūsų širdimis apšlakstytomis Viešpaties Jėzaus Krauju, su tyra sąžine ir tikėjimu, ir užtikrintumu, kad mes įžengiame į mūsų Dievo Akivaizdą. Tegul visi klausytojai šį rytą bus pagarbūs. Atverk mūsų supratimo ausis. Kalbėk mums išmintyje, kad mes galėtume žinoti kaip mes privalome elgtis šiose dienose ir Tavo Akivaizdoje.

25 Mes prašome Tavęs, mūsų Dieve, apreikšti mums šiuos slaptus dalykus, kurie buvo paslėpti visus tuos metus, mums prisiartinant prie vieno iš nuoširdžiausių, didingiausių žodžių. Tu apie tai kalbėjai, kai Tu buvai čia žemėje ir pasakei: „Tas, kuris skaito, tegul supranta.“ Todėl mes maloningiausiai ateiname pas Tave, Viešpatie, ir ieškome Tavo išminties, tiesiog net nežinodami ką pasakyti. Perskaitėme čia kelias Rašto vietas ir iškilmingai ir šventai, priklausome nuo Tavęs dėl atsakymo, ne dėl jokio kito tikslo, bet kad mes galėtume žinoti valandą, kurioje gyvename, kad mes galėtume būti pasiruošę didingiems dalykams, kurie laukia priešakyje. Ar gali tai mums suteikti, Viešpatie? Vardu To, Kuris mus visus išmokė, kad mes turėtume melstis štai taip: [Susirinkusieji prisijungia prie „Tėve mūsų“ maldos – Red.]

Tėve mūsų, kuris esi danguje, tebūna pašvęstas tavo vardas.

Teateina tavo karalystė. Tebūna įvykdyta tavo valia žemėje, kaip kad ji yra danguje.

Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien.

Ir atleisk mums mūsų nuodėmes; nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris yra mums skolingas.

Ir nevesk mūsų į pagundą, bet išvaduok mus nuo pikto;

Nes tavo yra karalystė ir galia, ir šlovė per amžius. Amen. (Galite sėstis.)

26 Taigi, jei kas nors iš vyrų norite nusivilkti savo švarkus, jauskitės laisvi. Ir tie, kurie stovite aplink... pašonėse palei sieną – jeigu jums įsiskaudės kojos, na, jauskitės laisvi pajudėti.

O dabar, aš manau, jei vaikai nori išeiti į jiems skirtas patalpas... Ar jie jau buvo paleisti? Pastorius sako, kad susirinkusieji yra užėmę patalpas, dėl to mes negalėsime praveisti sekmadieninės mokyklos mažiesiems. Ir mes būtume laimingi, jeigu jūs, mažieji draugužiai, mums padėtumėte, nes šį rytą mes turime... pradedame didį, nuostabų pamokslą, kuris, esu tikras, turės labai didelę prasmę jūsų tėvui ir motinai, ir jūsų mylimiesiems, kurie yra čia, ir netgi jums, mažyliai. Todėl mes prisiartiname prie to labai pagarbiai.

28 Jei Viešpats leis, šį rytą mes kalbėsime tema „Septyniasdešimties Danieliaus savaičių“. Ir šį rytą mes kalbame apie Danielių nelaisvėje ir atskrendantį Gabrielių, kad suteiktų jam nurodymus apie ateitį. Kol Danielius buvo maldoje, Gabrielius, Angelas, atėjo suteikti jam nurodymus. Šį vakarą aš noriu kalbėti apie „Šešeriopas Jo apsilankymo tikslas“ – šį vakarą bus pamokslaujama apie šešias skirtingas temas, iš kur atėjo Gabrielius.

Kitą sekmadienį, Viešpačiui leidus, aš noriu pagrįsti ir parodyti septynių bažnyčios periodų laiką ir kokiame laike jie yra, ir kur mes šiandien stovime. Tai bus kito sekmadienio ryte, Viešpačiui leidus.

30 Taigi, to priežastis... Aš atsinešiau šiek tiek užrašų iš mano kelių paskutinių pamokslų. Ir šį rytą aš noriu padaryti perdangą, nes tai yra magnetinėje garsajuostėje, kuri pasklis po visą

pasaulį, daugelį tautų. Ir visada, priežastis dėl kurios aš darau perdangą, turbūt yra dėl to, kad kažkas klausysis garsajuostės pirmą kartą ir nesugebės suprasti, ką aš turėjau omenyje, kai rėmiausi kažkuo iš anksčiau.

Dabar mes jau mėnesiais nagrinėjame Apreiškimo knygą, Jėzaus Kristaus apreiškimą. Mes praėjome per bažnyčios periodus. Pirmieji trys Apreiškimo skyriai buvo bažnyčios periodai. Po to Jonas buvo perkeltas į 4-ą ir 5-ą skyrių, ir jam buvo parodyti dalykai, kurie... kurie turės būti ateityje. Taigi, šeštame skyriuje jis vėl nusileidžia ant žemės, kad pamatytų dalykus, kurie vyksta nuo 6-o skyriaus pirmos eilutės iki 19-o skyriaus ir dvidešimt pirmos eilutės. Čia pasirodo Antspaudai, Rykštės, Vargai, skėriai, mo... moteris saulėje ir slibino išvarymas, šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių užantspaudavimas, ir visi šie dalykai.

32 Tai buvo labai didelio nagrinėjimo savaitė. Vakar aš beveik net neišėjau iš kambario, stengiausi nagrinėti. Ir paskutiniajame laike yra kažkas tokio, dauguma iš čia esančių senbuvų, kuriuos aš mokiau... aš tiesiog pasakiau: „Šioje vietoje turi būti septyniasdešimt Danieliaus savaitių,“ – bet aš nebandžiau to imtis, kad tai paaiškinčiau. Bet šiuo metu, iš Dievo malonės, aš apsiėmiau pabandyti paprašyti malonės iš Dievo, kad aš galėčiau tai perteikti žmonėms. Ir čia aš surandu dalykus, apie kuriuos aš nežinau nei vieno dalyko. Ir tuomet aš...

33 Aš skaičiau daktaro Larkino knygą, daktaro Smito knygą, daktaro Skofildo užrašus, skirtingus komentarus žmonių iš įvairiausių vietų ir, visgi, aš negaliu kartu susieti to, kas yra jų, kad tai gautųsi teisingai. Suprantate? Todėl šią savaitę aš planuoju... Apsilankiau bibliotekoje Kentukyje... dėl senovės kalendorių ir laikų astronomijos... Ir pasiėmiau iš bibliotekų ir panašiai, visas senovines knygas, kurias tik galėjau ir... kiek sugebėjau padaryti. Ir mano pasitikėjimas iškilmingai yra tik Jėzuje Kristuje, kad man tai apreikštų, nes aš nenoriu sakyti: „Aš žinau tą ir aš žinau aną.“ Jis žino mano širdį. Jis girdi mane. Bet aš noriu, kad galėčiau apšviesti Jo žmones. Todėl aš tikiu, kad Jis man tai suteiks. Aš dar nežinau, bet pasitikiu Juo dėl kito sekmadienio, nes tai bus didžioji dalis, nes kitą sekmadienį sužinosime ir paskirstysime tas septyniasdešimt savaitių.

Kiekviena turi skirtingą vietą. O kai bandai tai padaryti, pradedi nagrinėti vieną po kitos. Jos teisingai nesusidėlioja, neatitinka kaip reikia. Negali gautis. Ir dėl to man... galbūt man nepavyks to teisingai pateikti, bet dėl to aš pasitikėsiu Viešpačiu.

35 Ir aš prisimenu kaip vieną kartą Saliamonas meldėsi ir prašė Viešpaties Dievo ar Jis galėtų jam suteikti išmintį, ne dėl savęs: ne dienų pratęsimo, ne ilgesnio gyvenimo, ne turtų, bet kad jis galėtų turėti išminties, kad žinotų kaip... teisti Dievo žmones. Ir Dievas pagerbė tą maldą ir suteikė Saliamonui tą išmintį, nes tai buvo skirta Jo žmonėms. Ir dėl to aš prašau Dievo, kad leistų man sužinoti, ką reiškia šios septyniasdešimt savaitių, kadangi aš žinau, kad tai yra tikslus, amžiaus kuriame gyvename, kalendorius ir todėl aš noriu tai sužinoti, ne dėl savęs, aš... Ne dėl savęs – žinoma, aš noriu tai žinoti. Aš nesakau to ta prasme: „Ne dėl savęs,“ – nes aš noriu to dėl savęs. Aš noriu žinoti, nes aš noriu žinoti, kur mes gyvename ir koku laiku mes gyvename. Ir tuomet aš žinau, kad tai buvo suteikta.

36 Ir įvairiausi [žmonės – Vert.] jau tai išmąstė ir jie jau tai padarė seniai... Vienas žmogus, aš skaičiau, išskaičiavo, kad jos pasibaigs 1919m. tos... tos septyniasdešimt savaitių. Na, taip neįvyko. Po septyniasdešimties savaitių... Po septyniasdešimties savaitių viskas yra pasibaigę. Todėl mes... mes ne... mes norime žinoti Tiesą ir aš prašau Dievo, kad suteiktų man Tiesą.

37 Taigi, tam kad tai pagrįsti, sugrįžkime atgal, aš noriu šiek pakartoti iš anksčiau. Todėl, kai kurias pastabas, kurias pasižymėjau, kurias turėjome 5-ame... 4-ame ir 5-ame skyriuose, tam kad žmonės suprastų.

Iš pradžių, prieš mums tai padarant, aš noriu padaryti perdangą, kad jūs suprastumėte nuo ketvirto... Dabar nepamirškite – 3-ias skyrius buvo Laodikėjos bažnyčios periodas ir bažnyčia buvo pakelta aukštyn Laodikėjos pabaigoje.

38 Taigi, aš bandžiau šį tą apie tai paaiškinti savo žmonai. Aš daviau užsiėmimą Bekei, mano dukrai, su visokiais skirtingais žodynais ir dalykais, kuriuos galėjome surasti. Jie nedavė atsakymo. Aš turiu Biblijos žodyną. Aš turiu senąjį Graikų žodyną. Aš... aš turiu... Vebsterio ir daugelio kitų, šiuolaikinius žodynus. Nei vienas iš jų net negalėjo pateikti... pateikti žodžių ar atsakymo jokių būdu.

Mano žmona pasakė: „Kaip tu tikiesi, kad mūsų žmonės, kurie yra vargšai žmonės, ir dauguma iš jų neturi išsilavinimo kaip mes, kad suprastų kažką tokio?“
Aš pasakiau: „Dievas suteiks atsakymą.“ Nesvarbu kaip sudėtinga tai bebūtų, Dievas gali tai supaprastinti ir padaryti paprastai. Nes mes esame... dalis tų žmonių, kurie trokšta, meldžiasi dėl tos dienos ir tos valandos, ir mūsų akys yra nukreiptos į dangų, ir mes laukiame Jo atėjimo. Ir aš esu tiesiog įsitikinęs, kad Jis mums parodys. Taigi, tai nepasakys mums dienos ar valandos, nes joks žmogus to nežinos, bet tai tikrai pasakys mums savaitės dieną, kurioje gyvename, jei mes tik galėsime tai suprasti.

41 Taigi, ketvirtame skyriuje Jonas buvo iš karto pakeltas aukštyn po Bažnyčios. Jonas, pakildamas, jis pamatė visą bažnyčios epochą. Ties tuo aš norėčiau stabtelėti tik akimirka, kad pasakyčiau, jog dauguma žmonių, kurie tikisi kažko didingo, milžiniško, įvykstant kažko galingo pagonių periode – jie tikrai klysta. Bažnyčios epocha ir viskas, kas įvyks pagonių karaliavimo metu yra aprašyta nuo Apreiškimo 1 iki Apreiškimo 3, imtinai. Po to bažnyčia buvo paimta ir pakelta aukštyn, o visa likusi to dalis iki 19-io skyriaus yra tai, kas įvyksta su žydų rase, po to, kai Bažnyčia yra paimta, ir tai yra didžiojo suspaudimo laikas, pagonių tarpe neturi nieko įvykti, tik išžudymas ir panašiai, kaip mes prie to prieisime ir pamatysime.

O pati Bažnyčia išėjo 13-ame... paskutinėje Apreiškimo 3-io skyriaus eilutėje, kai pasibaigė Laodikėjos bažnyčios periodas, kuris buvo paskutinis.

43 Ir mes paėmėme kiekvieną bažnyčios periodą, kaskart, kiekvieną įvykusį dalyką, kiekvieną žvaigždę, kiekvieną pasiuntinį, jų prigimtį, ką jie padarė ir atsekėme tai ištiesai per istoriją iki pačio paskutinio, nupiešėme štai ten piešinį ant sienos dalies, ir kai mes pabaigėme, atėjo Šventoji Dvasia ir nupiešė apskritimą apie tą patį dalyką ant sienos ir Pati tai apreiškė, štai čia visiems mums.

Taigi, tai darydamas aš viliuosi, kad to pabaigoje Jis ateis su kažkokiu didingu dalyku ir vėl mums parodys, kad mes esame paskutiniajame laike.

45 Kas iš jūsų girdėjo Kenedžio – prezidento Kenedžio kalbą, pastabas ir panašiai? Kas iš jūsų girdėjo tą pranašystę, kad prieš pat sausio 1-ą dieną, yra išpranašauta, kad ir Jungtinės Valstijos, ir Rusija pavirs vulkaniniais pelenais? Tik tiek mums tereikia. Yra vėliau nei mes galvojame. Suprantate? Todėl, jei mes esame taip arti, kad net šio pasaulio žmonės pranašauja, kad įvyks šis didis dalykas – mums derėtų būti pastabiems, viskas iki pat šios dienos, visi išpažinimai padaryti, viskas paruošta, nes mes tiesiog nežinome, koku laiku mūsų Viešpats ketina mus pašaukti. Ir kai Jis pašauks: „Pakilk aukščiau,“ – jums derėtų būti pasiruošusiems. Tai ateis tą valandą, kurią negalvosite.

46 Didysis sekmininkiškas prabudimas dabar eina į pabaigą. Mes visur tai matome, paskutinis didis judėjimas. Žinia buvo paskelbta. Viskas dabar yra paruošta, laukia. Bažnyčia yra užantspauduota. Piktieji daro dar daugiau pikto. Bažnyčios pavirsta labiau bažnytiškomis. Šventieji artinasi arčiau Dievo. Dvasios dovanų pradeda daugėti mažose grupelėse. Mes esame paskutiniajame laike. O, man patinka ta giesmė, kurią mes anksčiau giedojome bažnyčioje.

*Aš laikiu ateinančios, tos džiugios tūkstantmečio dienos,
Kai mūsų palaimintasis Viešpats ateis ir pasiims Savo laukiančią Nuotaką.
O, mano širdis verkia, trokšta to švelnaus išlaisvinimo dienos,
Kai mūsų Gelbėtojas vėl sugrįš į žemę.*

Laukiant tos valandos...

47 Taigi, 5-o skyriaus 5-oje eilutėje, mes atrandame praėjusioje pamokoje, kurioje kalbėjome apie tą Giminitį Atpirkėją, kuris, atradome, buvo Kristus. Sutapatino tai su Rūta: Rūta priima sprendimą, Rūta tarnauja, Rūta ilsisi. Apsisprendimas buvo išteisinimas. Tarnavimas, savęs paruošimas – pašventinimas. IIsėjimasis buvo su Šventąja Dvasia, kol prasidės vestuvių vakarienė. Kaip gražu.

Bažnyčia praėjo per Džoną Veslį, išteisinimas... ar Martiną Liuterį, išteisinimas. Per Džoną Veslį, pašventinimas. Per Sekmines, Šventosios Dvasios krikštą. O dabar – ilsisi, laukia savo Viešpaties atėjimo. Tobulai.

Mūsų Giminitis Atpirkėjas, vyresnieji buvo teisūs, kai jie pavadino Jį Avinėliu, jau turėjo tapti Liūtu, jo teisėju. Jis buvo Avinėlis, žinote, su septynių užantspaudavimų Knyga. Kai Knyga buvo paimta, užtarimo darbas buvo baigtas.

50 Taigi, 3-iame skyriuje Bažnyčia buvo paimta, bet dabar turi būti apreikštas atpirkimas, kaip Bažnyčia buvo atpirkta, apreiškimas to, kas įvyko bažnyčios periodo metu. Suprantate, Bažnyčios nebėra. Todėl Jis dabar parodo 5-ame skyriuje kaip Jis tai padarė, kas atsitiko, kaip Jis užantspaudavo Bažnyčią: Jo Vardo apreiškimas, vandens krikštas naudojant Jo Vardą, Amžinasis Gyvenimas, nėra amžino pragaro, gyvatės sėkla, amžinasis saugumas.

Visi didieji mokymai, Išankstinis bažnyčios numatymas, kuris buvo apreikštas bažnyčiai. Jis parodo kaip Jis tai padarė.

51 Taigi, mūsų Giminaičiui yra paduodama, septynių užantspaudavimų Atpirkimo Knyga, iš tikrojo Savininko. Amen. Kas buvo... kas, mes atrandame buvo tikrasis Savininkas? Pats Dievas. „Ir Avinėlis atėjo ir paėmė Knygą iš dešinės rankos To, kuris sėdėjo soste.“ Kas buvo Avinėlis? Atpirkėjas, mūsų Giminaitis Atpirkėjas, Bažnyčios Giminaitis, Kuris atėjo ir atpirko Izraelį.

Taigi, mes įsigilinsime į tai šį rytą. Izraelis buvo atpirktas, bet jiems tai nebuvo pritaikyta, nes jie atmetė Jį. O Bažnyčia priėmė savo atpirkimą. Ir Jis yra mūsų Giminaitis Atpirkėjas. Kaip Boazas turėjo atpirkti Naomę tam, kad gautų Rūtą Moabitę, svetimšalę, pagonę, taip Kristus atpirko Izraelį, suteikė atpirkimą ir buvo atmetas.

53 Jūs prisimenate tą atleidimą, kai žmogus buvo nušautas, apie kurį kartais pasakoju, pilietinio karo metu, kai jis buvo geras žmogus? Jis buvo nekaltas, o jie pripažino jį kaltu, nors jis buvo kaltas iš dalies, nes jis pabėgo kovos metu. Ir jie pripažino jį kaltu ir ketino jį nušauti. Ir žmogus nuėjo pas prezidentą Linkolną ir pasakė: „Pone Linkolnai, šitas vyras krikščionis. Jis buvo išsigandęs, berniukas. Aš pažįstu jo žmones. Jis buvo tiesiog išsigandęs. Jis nenorėjo padaryti jokios žalos. Jis pabėgo.“ Pasakė: „Pone Linkolnai, tai yra jūsų rankose. Jūs esate vienintelis galintis jam atleisti.“ Ponas Linkolnas paėmė popieriaus lapą ir savo plunksnakotį ir parašė: „Atleidžiu tokiam ir tokiam. Abraomas Linkolnas.“ Jis bėgte sugrįžo į kalėjimą ir jis pasakė: „Štai, aš turiu tavo atleidimą.“

54 O žmogus atsakė: „Aš atsisakau į jį pažiūrėti. Ant jo turėtų būti didelis antspaudas. Ko tik ant jo neturėtų būti. Tu tik bandai paversti mane pajuokos objektu. Tai ne nuo Abraomo Linkolno. Bet kas galėtų užrašyti savo vardą, bet tai turėtų būti patvirtinta jo antspaudu ir taip toliau, jeigu tai nuo jo.“ Ir tas žmogus bandė jį įtikinti, nors žmogus buvęs kalėjime galvojo, kad tas juokavo, ir tiesiog išėjo. Kitą rytą jis buvo nušautas. Ir po to, kai jis buvo nušautas, tuomet ten įvyko federalinis teismas, nes Abraomas Linkolnas prieš dvidešimt keturias valandas iki žmogaus nušovimo, užrašė savo vardą, kad tam žmogui buvo atleista. Ir tuomet vyriausybė jį vistiek nušovė. Kas tuomet? Tuomet Jungtinių Valstijų federalinis teismas pasakė... Federalinis teismas priėmė sprendimą, pasakė: „Atleidimas nėra atleidimas, jeigu jis nėra priimtas kaip atleidimas.“

55 Ir Jėzus atpirko Izraelį Kalvarijoje, bet jiems tai nebuvo atleidimas, nes jie nepriėmė to kaip atleidimo. Tačiau dabar mūsų pamokoje apie šias septyniadešimt savaitių, mes atrandame, kad jie sugrįžta ir priima savo atleidimą. Bet Jis atpirko Bažnyčią. Tuomet mums yra atleista, nes mes priėmėme Jėzaus Kristaus Kraują kaip mūsų atleidimą.

56 Taigi, mes atrandame, kad Jis buvo mūsų Giminaitis Atpirkėjas ir Jis paėmė Knygą iš tikrojo Savininko rankos. Tai yra nuosavybės teisės dokumentas atpirkimui. Mes tai atradome. Ar jūs prisiminate nagrinėjimą? Tai yra atpirkimo nuosavybės teisės dokumentas. Kartu tai yra teisės dokumentas, kad Dievas pareikalavo gyvybės už mirtį Edeno sode. Tuomet Jėzus, Teisusis, numirė ir paėmė teisės dokumentą ir galėjo atplėšti Antspaudus, apreikšti, kas juose buvo, ir duoti paveldą, kuris priklausė Jam, Savo žmonėms. Amžinąjį

Gyvenimą, kurį Jis paveldėjo taip padarydamas, Jis perdavė Savo paties Gyvenimą pačioje Kalvarijoje ir padalijo jį mūsų tarpe per Šventąją Dvasią. Amen. Joks žmogus niekada negalėjo ateiti... net pagalvoti apie tai, kokia tai buvo meilė, ką Jis padarė.

Šėtonas, kadaise buvęs turėtojas dėl puolimo sode, yra surištas ir įmestas į ugnies ežerą. Jo dienos yra pasibaigusios.

58 Jėzus Evangelijoje turėjo keturis titulus. Mes tai pateikėme: Dovydo Sūnus, sosto paveldėtojas. Abraomo Sūnus, karališkoji teisė. Žmogaus Sūnus, žemės paveldėtojas. Dievo Sūnus, visų dalykų paveldėtojas, karališkoji teisė.

Senajame Testamente nuosavybė negalėjo būti... negalėjo būti laikoma nei kiek ilgiau nei penkiasdešimt metų. Ji negalėjo būti atimta iš tikrojo savininko, tik penkiasdešimt metų. Ir keturiasdešimtą dieną Jis sumokėjo kainą. Penkiasdešimtą dieną atpirkimas ir jėga, kuri priklausė Bažnyčiai, kuri buvo prarasta Edeno sode, buvo atpirkta ir pasiūsta mums per Šventosios Dvasios krikštą penkiasdešimtą dieną.

60 Po to mes nagrinėjome ritinį. Mes palietėme ritinius, kaip šitas ritinys buvo paduotas į Jo ranką, kaip Jeremijas, Jeremijo 32:6, jo pusbroliis, Hanamelis buvo... paliko jam dalį paveldo ir jie ėjo į nelaisvę, į kurią mes einame su juo šį rytą, nelaisvę. Ir tai buvo laikoma žemiškame inde. Parodo kur yra pažįstama Dievo jėga ir ritiniai, ir Dievo paslaptys – širdyje. Mūsų atpirkimo planas, taip pat yra laikomas žemiškuose induose: Jėzaus Vardas ir apreiškimas...

61 Mes atrandame, kad tai buvo užantspauduota Septyniais Antspaudais ir kiekvienas antspaudas buvo suvyniotas. Ir vos tik ateina apreiškimas – Jis atplėšdavo Antspaudą ir išvyniodavo šitai, ir perskaitydavo kas buvo sakoma tame Antspaude. Po to Jis išvyniodavo kitą, ritinį, ir perskaitydavo, kas buvo sakoma tame Antspaude. Išvyniodavo kitą ir ištraukdavo jį ir pažiūrėdavo, kas buvo sakoma tame Antspaude, ir koks buvo apreiškimas. Tai yra tiksliai tai, kas yra mūsų Septyni Antspaudai, į kuriuos netrukus įsigilinsime, viliamės, kad tai padarysime... Kiekvienas Antspaudas, kai jis yra atplėšiamas, Knyga yra išvyniojama, ir tai tiksliai parodys, kas įvyko.

Mes atrandame, kad ten yra septyni... penketas atpirkimo plane. Penki yra skaičius ir ten yra penki septynetai: Septyni Antspaudai, Septynios Dvasios, septyni angelai, Septyni Trimitai ir septyni bažnyčios periodai. Todėl suprantate – penki septynetai yra malonė. Penki tai malonė, o septyni tai tobulumas. Todėl tai tiesiog tobulai atitinka, tiesiog tiksliai. Suprantate? Gerai.

63 Kaip kiekvienas atplėštas Antspaudas Dievo Žodyje apreiškia to periodo žmogui, kokiam periode mes gyvename, periodo dvasią, periodo bažnyčią. Apreiškimo 10, pabaigoje mes atrandame, kai paskutinis Antspaudas buvo atplėštas, mes atrandame Angelą stovintį su viena koja ant žemės ir viena ant jūros, Jo rankos iškeltos į dangų ir vaivorykštė virš Jo galvos, prisiekė Tuo, kuris gyvena per amžių amžius, kad ties paskutiniu Antspaudu pasibaigė laikas. Ir jūs palūškėkite, kol mes įsigilinsime į tuos Antspaudus ir pamatysime kur yra tie Antspaudai. Po to, kai atrandate septyniasdešimt savaičių, tada pažiūrėkite, kur yra Antspaudai. Laikas pasibaigė. Atpirkimas yra pasibaigęs.

Dabar Jis yra Liūtas ir Teisėjas. Šį rytą Jis yra jūsų Gelbėtojas, bet vieną dieną Jis bus jūsų Teisėjas.

64 8-a iki 1-os... 14-os eilutės 5-o skyriaus, apreiškia laiką Avinėliui būti garbinamam tiek danguje ir žemėje, Septynių užantspaudavimų Knyga, vertas Avinėlis, Giminaitis Atpirkėjas. O nuo 8-os eilutės iki 14-os Jį garbina Angelai, vyresnieji Jį garbina, gyvieji sutvėrimai Jį garbina ir Jonas Jį garbino taip stipriai, kad pasakė: „Kiekvienas sutvėrimas danguje, žemėje, po žeme, girdėjo mane sakantį: 'Palaiminimai, šlovė, jėga, išmintis, galia tebūna Avinėliui.'“ Karaliaus Avinėlio garbinimo laikas...

65 Taigi, bažnyčia jau yra išėjusi, nepamirškite. Taigi, atsiverskime Danielių ir 9-ą skyrių, ir nuo 1-os iki 3-ios eilutės. O po to mes paimsime nuo 20-os iki 27-os, nes čia yra tik Danieliaus malda. Aš noriu, kad jūs tai skaitytumėte iš naujo ir iš naujo dabar visą savaitę, kol tai suprasite.

Pirmaisiais metais Ahasvero sūnaus Darijaus... iš medų sėklos, kuris buvo paskirtas chaldėjų karalystės karaliumi;

Pirmaisiais jo karaliavimo metais aš, Danielius, supratau pagal knygas metų skaičių, apie kurį VIEŠPATIES žodis atėjo pranašui Jeremijui, kad jis išpildys septyniasdešimt metų Jeruzalės apleidime. (Dabar, kita)

Ir aš nukreipiau savo veidą į Viešpatį Dievą, kad siekčiau malda ir prašymais su pasninku, ašutine ir pelenais;

Aš meldžiausi Viešpačiui... ir išsakiau savo išpažintį...Dievui, ir ... (Ir tai tęsiasi toliau, kol mes dabar prieiname prie 20-os eilutės)

66 Kad sutaupykite laiko, ir žmonės stovi, aš noriu, kad jūs atsiverstumėte ties 20-a... kol atsiversime ties... ties 20-a eilute.

Ir man tebekalbant, besimeldžiant ir beišpažįstant savo nuodėmę bei mano tautos Izraelio nuodėmę, ir bepateikiant savo prašymą prieš VIEŠPATĮ, mano Dievą, dėl mano Dievo šventojo kalno;

taip, man bekalbant maldoje, vyras Gabrielius, kurį pradžioje buvau matęs regėjime, paskatintas greitai atskristi, palietė mane vakarinės aukos metu.

Jis man pranešė, kalbėjo su manimi ir tarė: „O Danieliau, dabar aš esu išėjęs tau duoti įgūdžių ir supratimo.

O kas, jei mes būtume galėję ten būti? Kaip jis surado jį? Maldoje. Angelas, vyras, atkreipkite dėmesį, jis pavadino jį „vyrą“.

Tavo prašymų pradžioje išėjo įsakymas, ir... (Išėjo jam, kad ateitų)... ir aš atėjau tau pranešti; nes tu esi labai mylimas; todėl suprask tą dalyką ir apsvarstyk regėjimą.

Septyniasdešimt savaičių skirta tavo tautai ir tavo šventajam miestui... (arba tavo miestui),... kad užbaigtų nusižengimą, padarytų galą nuodėmėms, atliktų sutaikymą už neteisybę, įvestų amžiną teisumą, užantspauduotų regėjimą bei pranašystę ir pateptų Švenčiausią. (Čia yra šešeriopa jo atėjimo priežastis. Taigi, atkreipkite dėmesį).

(Dabar) *Taigi... žinok ir suprask...* (Dabar paklauskite) *...kad nuo įsakymo išėjimo atkurti ir statyti Jeruzalę, iki Kunigaikščio Mesijo bus septynios savaitės... šešiasdešimt dvi savaitės; gatvė ir siena bus atstatyta, netgi neramiais laikais.*

O po šešiasdešimt dviejų savaitių Mesijas bus nužudytas, bet ne dėl savęs; ir ateisiančio kunigaikščio tauta... (Kunigaikštis, kuris ateis)... sunaikins miestą ir šventovę; ir to galas bus su potvyniu, ir iki karo pabaigos yra nulemti nusiaubimai.

Ir jis patvirtins sandorą... (Pasiklauskite!) ...su daugeliu vienai savaitei... (Viena iš šitų septyniasdešimt savaitių) ...o savaitės viduryje jis sustabdys auką bei aukojimą ir dėl bjaurysčių pasklidimo jis ją nusiaubs iki sunaikinimo, ir tas nulemtas dalykas bus išlietas ant nusiaubimo.

68 Taigi, čia slypi mūsų pamoka kitiems trims, keturiems ar penkiems susirinkimams, ką tik Viešpats apreikš: Septyniasdešimt savaitių.

Taigi, aš paprašysiu Doko, jei jis galės šį vakarą, ten pastatyti mano lentą, kad aš galėčiau ant jos žymėti. Aš nenoriu, kad jūs dabar tai praleistumėte. Jūs turite nagrinėti su manimi, ir nagrinėti giliai, arba jūs tai praleisite. Ir aš noriu tai nupiešti čia ant lentos, o jūs atsineškite savo pieštukus ir popieriaus, ir užsirašykite šias datas, šiuos laikus, ir viską, kas su tuo susiję.

Taigi, septyniasdešimt savaitių prasideda (Dabar, supraskite tai) po to, kai Bažnyčia yra paimta. Dabar visi suprantatys tepasako: „Amen,“ [Susirinkusieji atsako: „Amen“ – Red.] Taigi, po to, kai Bažnyčia yra paimta...

71 Apreiškimo 6:1 iki Apreiškimo 19:21 yra susieta su septyniasdešimt savaitių. Dėl to mes privalome sustoti ir paaiškinti prieš mums einant toliau. Mes privalome sustoti ir paaiškinti kodėl šios septyniadešimt savaitių... nes jei taip nepadarysime – jūs praleisite tuos Antspaudus, jūs praleisite tuos Třimitus, jūs praleisite tuos dubenis, tas Rykštes, tas tris netyras dvasias kaip varles, tuos tris Vargus, raudonojo slibino išmetimą, moterį saulėje. Jūs visa tai praleisite, jei nesuprasite, nes tai įvyksta būtent čia, šioje septyniasdešimtoje savaitėje. Štai kur tai įvyksta.

72 Taigi, pranašas Danielius buvo Babilone šešiasdešimt auštuonis metus (Jūs, kurie norite patikrinti susijusias išnašas ir sutaupyti sau šiek tiek laiko, ką man reikėjo... kad sutikrinčiau.), šešiasdešimt aštuoni metai. Jis išėjo į nelaisvę 606 m. prieš Kristų. Ir kai jam atėjo regėjimas tai buvo... buvo 538 m. prieš Kristų. 538 atėmus iš 606 lieka 68. Šešiasdešimt aštuonis metus jis buvo Babilone tarp stabmeldžių ir vistiek turėjo pergalę. Amen. Mes negalime išstovėti valandos.

Bet jis buvo pačiame viduryje su niekuo išskyrus trimis draugais ir jie buvo skirtingose karalystės dalyse. Tačiau Danielius stovėdamas vienas su Dievu išlaikė pergalę šešiasdešimt aštuonis metus. Pagalvokite apie tai. (Aš nenoriu pradėti pamokslauti, nes tai turėtų būti pamokslas, kuris pamoko). Tačiau šešiasdešimt aštuonis metus jis išlaikė pergalę ir buvo nesusitėpęs prieš Dievą, neturėdamas krikšto Šventąja Dvasia, be Jėzaus Kristaus Kraujo, kad atliktų už jį užtarimą, vien tik su jaučių ir ožių krauju ir telyčių, kurias jis turėjo

slapta aukoti, dėl pagoniškų tos šalies tradicijų. Jie buvo ten nuvesti. Jeremijas apie juos pranašavo, kad jie ten atsidurs.

74 Taigi, Danielius (O, tai bent), jis pradėjo matyti, kad laikas artėjo, lygiai kaip mes šiandien. Danielius pradėjo suprasti, jis pasakė, per knygų skaitymą. Ir pirmaisiais Danieliaus karaliavimo metais... karaliavimo...

Aš, Danielius, supratau pagal knygas metų skaičių, apie kurį VIEŠPATIES žodis atėjo pranašui Jeremijui, kad jis išpildys septyniasdešimt metų Jeruzalės apleidime.

Jeremijas 606 m. prieš Kristų pranašavo dėl jų nuodėmių ir bedievytės, kad jie bus septyniasdešimt metų.

76 Jūs prisimenate ten buvo kitas pranašas tą dieną pasirodęs. Aš negaliu pasakyti jo vardo šiuo metu. Aš galbūt galėsiu jums jį priminti... už kelių minučių, jei galėsiu šiek tiek pažvelgti atgal. Bet jis atėjo ir pasakė: „Jeremijau, tu klysti. Dievas tik ketina palaikyti ten Izraelį tik kažkiek dienų... kažkiek... apie du metus.“

Jeremijas pasakė: „Tebūnie taip. Amen.“ Pasakė jis: „Bet palaukite minutėlę. Jūs ir aš pasitikrinkime vienas su kitu kaip pranašai.“ Jis pasakė: „Nepamirškite, ten buvo tie, kurie pranašavo dar prieš mus ir jie pasakė dalykus, kurie buvo klaidingi. Ir Dievas su jais susitvarkė už tai, kad jie sakė klaidingus dalykus. Todėl būkime užtikrinti. Bet Viešpats Dievas man pasakė, kad dar bus septyniasdešimt metų.“ Dievas užmušė tą melagingą pranašą ir atėmė jo gyvybę tais pačiais metais. Nes Dievas buvo pasakęs šitam tikram pranašui, kad turės būti septyniasdešimt metų.

78 Ir aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į tai, kaip Danielius, net būdamas svetimšalis, net išvartas iš savo tautos, išvartas iš savo bažnyčios, nei vieno bažnytinio tarnavimo, be jokios bažnyčios į kurią galėtų nueiti, be jokių giesmių giedojimui, tik tas, kurias jis pats giedojo, būdamas visame tame vistiek laikėsi to, ką pasakė tas pranašas. Amen. Amen. Nebuvo bažnyčios į kurią eiti, nebuvo su kuo bendrauti. Visiėjo į stabmeldžių šventyklas. Visi garbino savo stabus. Jokių Krikščioniškų giesmių, niekas netikėjo tuo pačiu, kuo jis tikėjo ir per šešiasdešimt aštuonis metus, nuo buvimo jaunu žmogumi, maždaug dvylikos, keturiolikos metų amžiaus, kai jis buvo ten nuvestas, jis laikėsi ištikimas Dievui ir suprato per pranašą Jeremiją, kad dienos buvo beveik išsipildžiusios. Kaip tai įspėtų bet kurio tikro Dievo pranašo širdį šiandien – kai mes žvelgiame atgal ir matome, ką pasakė šis tikras pranašas ir žinome, kad mes esame paskutiniajame laike.

Jis pasakė: „Aš supratau pagal knygas, kurias Jeremijas, mano broli, daug, prieš daug metų pranašavo, kad Izraelis čia pasiliks septyniadešimt metų, ir tas laikas yra beveik pasibaigęs.“ Ir jis paruošė save ir jis pareikalavo pasninko, ir jis pašventino save, ir kai... pelenai ir ašutinė... ir užsidėjo tai ant savo galvos, ir pradėjo pasninkauti ir melstis, kad suprastų apie dieną, kurioje jie gyveno.

81 Ir jeigu Danielius, Viešpaties pranašas, galėjo ištirti Jeremijo knygas ir tai atvedė jį į tokią vietą, kad net Izraelis išėjo, visi jie gyvieji, išėjo iš Babilono, kad sugrįžtų į tėvynę, paskatino jį pasninkauti su ašutine ir pelenais, tuo labiau toks turėtų būti poveikis Gyvojo Dievo

Bažnyčiai, kad žinotų, jog laikas blėsta ir jo daugiau nebus, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimas ir didysis Tūkstantmetis yra paruošti prasidėti? Kaip mes galime švaistyti brangų laiką lošdami, plaukiodami sekmadieniais, Viešpačiui nelieka laiko. Tiesiog pabėgate, jei pastorius kalba apie kažką ar kitką, kas jums nepatinka, jūs atsistojate ir išeinate. Ir jeigu... jeigu bažnyčioje per ilgai užtrunkama, na, jūs... jūs... jūs esate nepatenkinti. Pažiūrėkite į mūsų būklę. Pažiūrėkite, ką mes darome. Palyginkite mūsų gyvenimus su tuo pranašu. Vienas žmogus pilnoje karalystėje be jokios bažnyčios į kurią būtų galima nueiti ir niekur nieko, kur galėtų nueiti... Tai buvo sugriauta ir sudeginta. Jo miestas, jo tauta buvo nelaisvėje. Šešiasdešimt aštuoni metai... šešiasdešimt aštuoni, šešiasdešimt devyni, septyniasdešimt, jam buvo likę du metai.

82 Todėl, kai jis pradėjo skaityti knygą ir pamatė, kad laikas artėjo, kad išpildytų... išsipildytų, jis ėjo pas Dievą maldoje, kad apie tai sužinotų. Koks laikas. Ką mes darome, kai tautos skykla, jūra užia, žmonių širdys nusilpsta iš baimės, painūs laikai, visi šie dalykai, rankraštis ant sienos, rasiniai skilimai, visoks blogis dedasi pasaulyje, ir pykčiai ir muštynės, ir pasigėrimai, ir ginklai sukabinti angaruose, ta viena mažytė tauta, tokio dydžio kaip Kuba štai čia gali sunaikinti pasaulį per dešimt minučių. Ir jie pykstasi vienas su kitu, nedievobaimingi vyrai, kurie nepažįsta Dievo ir nepažįsta Jo jėgos... O Šventoji Dvasia Bažnyčioje, veikė išrinktųjų tarpe, parodė Save gyvą po dviejų tūkstančių metų, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, kaip mes galime sėdėti aptingę? Kaip mes galime tiesiog pralėkti virš to? Pats laikas mums pasitikrinti, laukti tos didingos artėjančios valandos.

83 Taigi, jis perskaitė iš Jeremijo 25-o skyriaus. Atsiverskime Jeremijo 25-ą skyrių ir perskaitykime, ką Jeremijas turėjo pasakyti. Faktiškai, pradėjime nuo 8-os eilutės, nes tai... Aš noriu, kad jūs būtumėte užtikrinti, kad tai supratote. Aš užsirašiau nuo 11-os eilutės čia, perskaitymui, bet pradėkime nuo 8-os eilutės.

Todėl taip sako kariuomenių VIEŠPATS... (Man tai tiesiog patinka. Kai galiu girdėti atsistojantį pranašą su „TAIP SAKO VIEŠPATS“, broli, tai viskas. Man tai viską išsprendžia. Tik tiek tereikia) ...*taip sako kariuomenių VIEŠPATS: 'Kadangi jūs neklausėte mano žodžių, štai aš pasiūsiu ir paimsiu visas šiaurės šeimas, – sako VIEŠPATS, – ir Babilono karalių Nebukadrecarą, mano tarną, ir juos atvesiu prieš šitą šalį, prieš jos gyventojus ir prieš visas šitas aplinkines tautas, ir juos visiškai sunaikinsiu...* (Nepamirškite, jie buvo Dievo išrinktieji apie kuriuos Jis kalba. Tai nebuvo bedieviai. Tai buvo bažnyčios nariai.)

Be to, aš atimsiu iš jų džiugesio balsą ir linksmybės balsą... (Tiesiog ką mes turime šiandien, visas Rokenrolas, Rikis ir Elvis ir, o...) ...*jaunikio balsą... paukščio balsą* (ar nuotakos, tiksliau) ...*girnų garsą ir žvakės šviesą.*

Ir visa šita šalis bus dykynė...

Išgirskite tą sušunkantį pranašą. Ir visa šita šalis bus dykynė. Ne kad pamėgdžiočiau šį didį Dievo tarną, bet aš pranašauju, kad visa šita šalis taps dykynė. Dievas nubaus šitą šalį už jos nuodėmes. Jeigu Dievas neleido Izraeliui, Jo išrinktajai, Abraomo sėklai, su kuria Jis sudarė sandorą ir pažadą, jeigu Jis neleido jiems praslysti su nuodėmėmis, nors jie buvo religingi iki šerdies, turėjo didingas bažnyčias, kunigus, ir rabinus, tačiau dėl amoralumo ir dalykų jų tarpe, ir Dievas privertė juos nupjauti tai, ką jie pasėjo, taip pat bus mums.

(11-a eilutė:) ...*visa šita šalis bus dykynė ir nuostaba*;... (Tai yra, visi tiesiog pažiūrėkite ir pasakykite: „Štai jie. Jie buvo tokie didingi. Pažiūrėkite į juos dabar.“) ...*ir šitos tautos tarnaus Babilono karaliui septyniasdešimt metų*. (Tai visa gyvenimo trukmė. Tai yra tada, kai jūsų palaiminta senoji motina buvo kūdikis. Jie buvo ten be Dievo, be bažnyčios, be giesmės, be nieko visai kartai, kol visa ta giedanti karta išmirė.)

Ir įvyks, kai užsibaigs septyniasdešimt metų, aš nubausiu Babilono karalių ir tą tautą už jų nedorybę, ir chaldėjų šalį, – sako VIEŠPATS, – ir ją paversiu amžina dykyne.

Ir aš užleisiu ant tos šalies visus savo žodžius, kuriuos prieš ją paskelbiau, būtent viską, kas yra parašyta šitoje knygoje, ką Jeremijas pranašavo prieš visas tautas.

Nes ir jais apsitarnaus daugelis tautų ir didieji karaliai... [taip pat jie] ir aš jiems atmokėsiu pagal jų poelgius ir pagal jų rankų darbus“.

Nes taip man sako VIEŠPATS, Izraelio Dievas: „Imk šito įtūžio vyno taurę iš mano rankos ir girdyk juo visas tautas, pas kurias aš tave siunčiu. (Kitais žodžiais: „Jeremijau, Aš tau daviau šitą žinią. Nesėdėk ramus. Nepasilik vienoje vietoje, bet pranašauk visoms tautoms.“ Ar sekate tai? „Pranašauk visoms tautoms. Parodyk Mano ženklus ir stebuklus ir leisk jiems žinoti, kad Aš ateinu tai padaryti.“)

Ir jos gers, svyrinės ir bus pamišusios dėl kalavijo, kurį aš siųsiu į jų tarpą“.

84 Ką jie daro būtent šią dieną? Jie vadina tave melagingu pranašu, vadina tave... susitaikėliu, vadina tave... fanatiku, pranašautoju arba sapnų sapnuotoju, arba kažkokių protinių telepatu. „Jos bus pamišusios.“ O žodis „pamišusios“, jeigu jūs jį ištirsite, reiškia „išprotėjusios“. Jos faktiškai išprotės ir sakys: „O, nekreipkite jokio dėmesio į tą šventąjį besiritinėtą ant grindų, tą nesamone.“ „Dėl žodžio, kurį Aš siųsiu į jų tarpą.“

85 Ar matote kaip istorija pasikartoja? Jeremijas nesutiktų su jų fariziejais, sadukiejais, erodininiais, kas jie bebūtų. Jis... jis tiesiog paskelbė Žodį ir tai privertė juos visus ant jo supykti. Kas? Dabar atkreipkite dėmesį:

Tada aš paėmiau taurę iš VIEŠPATIES rankos ir pagirdžiau visas tautas... (Jeremijas nepasiliko namuose. Jeremijas nepasiliko vienoje mažoje vietoje, bet jis padarė, kad visos tautos tai gertų.) ...*pas kurias VIEŠPATS mane siuntė...*

86 Jeremijas paėmė Viešpaties Žodį, Jo Žodžio vyną... O vynas yra Jo Žodžio jėga. Vynas turi jėgą. Vynas, tai intoksikacija. Už vyno slypi jėga. „Ir aš paėmiau Viešpaties Žodį,“ – pasakė Jeremijas, – „ir padariau, kad Tai pasireikštų. Vynas, jėga, kuri yra Tame, aš parodžiau priešais juos ir jie To nepaklausė. Dievas pasakė: 'Tuomet Aš siųsiu juos septyniasdešimčiai metų į Babiloną.'“ Tai yra būtent tai, ką Jis padarė. Teisieji ir neteisieji išėjo lygiai taip pat.

87 Dabar sugrįžkime prie pamokos. Danielius skaitė. Tiesiog susimąstykite. Danielius skaitė tuos pačius žodžius, kuriuos mes skaitome šį rytą. Danielius skaitė tą pačią Bibliją, ta pati skyryba, tie patys sakiniai, tuos pačius dalykus, kuriuos aš, su Dievo pagalba, perskaitysiu keliuose kituose pamoksluose, parodysiu jums tą patį dalyką, kad mes esame paskutiniajame laike. Ir Danielius paėmė žodį iš Jeremijo, nuvyksta į Babiloną, ir jis buvo

pateptas pranašas. Ir jis darė stebuklus, ženklus, galėjo išaiškinti nežinomas kalbas, ir darė ženklus ir stebuklus jų tarpe, visgi stovėjo pats vienas. Amen. Jis stovėjo vienas.

88 Tačiau Jeremijas užrašė šiuos žodžius prieš daug, daug metų, o Danielius, išaiškindamas Žodį... pasakė: „Dabar palūkėkite minutėlę; mes artėjame prie paskutiniojo laiko, nes aš jau čia esu šešiasdešimt aštuonis metus. Ir Viešpaties pranašas (Amen.), mano broli, tikras Dievo pranašas, kuris įrodė esąs pranašas, mums pranašavo... Aš turiu tai čia parašyta knygoje, kurioje pasakyta: „Pasibaigs septyniasdešimt metų. O Viešpatie, Dieve, mes artėjame prie pabaigos. Visa ta karta išmirė. Ką Tu dabar darysi, Viešpatie. Tu pažadėjai pasiųsti mums...“ Ir jis paruošė save tinkamai maldai.

89 O Dieve, jei kada nors buvo laikas paruošti save tinkamai maldai, tai yra dabar. Nes mes kaip tikri Jo tarnai, mes matome iš apaštalų laiškų, per Šventosios Dvasios įspėjimus, kad mes esame paskutinėje dienoje. Šventoji Dvasia sako, kad paskutiniuosiomis dienomis žmonės bus karštagalviai, pasipūtę, mylintys malonumus labiau negu Dievą, nesutaikomi, melagingi kaltintojai, nesusivaldantys ir nekenčiantys tų, kurie yra geri. Aš suprantu pagal raidę.

90 Ir aš suprantu, kad paskutiniuosiomis dienomis pasirodys pašaipūnai. Aš suprantu, kad paskutiniuosiomis dienomis tauta bus prieš tautą. Aš suprantu, kad paskutiniuosiomis dienomis bus potvynio ir atoslūgio bangos. Aš suprantu, kad bus baugūs reginiai tokie kaip skraidančios lėkštės, paslaptingi reginiai danguje ir žmonių širdys nusilps iš baimės. Bus laiko neramumas ir kančia žmonių tarpe. Aš skaitau apie tai, kad jie visi eis į organizacijas ir denominacijas ir turės konfederaciją paskutiniuosiomis dienomis.

Aš suprantu, kad moterys kirpsis savo plaukus paskutiniuosiomis dienomis. Aš suprantu, kad jos dėvės trumpus rūbus ir vaikščios su aukštakulniais batais, kaukšės eidamos paskutiniuosiomis dienomis. Aš suprantu, kad moralė bus labai žema paskutiniuosiomis dienomis. Aš suprantu, kad pamokslininkai bus melagingi ganytojai paskutiniuosiomis dienomis, kurie darys kompromisą ir žmonių nemaitins Dievo Žodžiu, bet vietoj to nuseks paskui tikėjimo mokymus ir dalykus. Bet aš suprantu, kad bus Balsas, kuris ateis paskutiniuosiomis dienomis, šaukiantis iš dykumos, kviečiantis žmones sugrįžti į pirmąją Žinią, atgal į Dievo dalykus. Aš suprantu pagal Knygą, kad tie dalykai išsipildys.

91 Aš suprantu, kad paskutiniuosiomis dienomis ateis badas. Bažnyčios bus tokios organizuotos ir tokios įsikūrusios ir visa kita, kad paskutiniuosiomis dienomis ateis badas ir tai nebus vien tik duonos ir vandens, bet girdėjimo tikrojo Dievo Žodžio. Ir žmonės ateis iš rytų, iš vakarų, iš šiaurės ir pietų ieškodami išgirsti tikrojo Dievo Žodžio. Bet bažnyčios bus tokios organizuotos ir susiveržusios, kad jiems nepavyks To išgirsti. Aš suprantu tai pagal knygas. Bet tą dieną, o Dieve, iš Dovydo išsaugos Šaka.

Aš suprantu, kad Jis pasiųs Eliją prieš ateinant tai dienai paskutiniuoju laiku, ir jis turės Žinią, kuri atgręš vaikų širdis į tėvus, sugrąžins juos į originalą: sugrįžkite vėl iki galo ir pradėkite. Aš suprantu, kad tai įvyks prieš pat Dvasiai paliekant pagonių bažnyčią, kad sugrįžtų pas žydus.

93 Ir aš nesuprantu tik pagal raidę. Aš suprantu pagal Žodį, pagal užrašytą Žodį, kad Izraelis sugriš į savo tėvynę. Ir aš matau kaip ji sugrįžta.

Aš suprantu pagal pranašų laiškus, kad Izraelis taps tauta. Jie... atkurs garbinimą šventykloje. Ir Dievas vėl pradės su ja turėti reikalą, kai ji sugrįš į savo tėvynę. O. Du pranašai iškils paskutiniuosiomis dienomis su jais. Aš tai suprantu. Vos tik pagonių Bažnyčia išeis – pasirodys du pranašai, Eliziejus ir Mozė Izraeliui. Mes prie to prieisime toliau nagrinėdami.

Pranašai matė, kad laikas ten Babilone buvo beveik pasibaigęs. Gerai.

96 Gabrielius pasirodė apreikšti ne tik to, apie ką jis prašė, bet kad pasakytų jam apie viską, kas buvo paskirta žydų rasei iki pat pabaigos. Amen. Jis paprašė šiek tiek, o gavo viską. Jis paklausė tik, kad sužinotų...

Danielius bandė išsiaiškinti: „Kaip ilgai, Viešpatie, tai nuo dabar bus? Jeremijas pranašas, Tavo tarnas, mano brolis, pamokslavo prieš šešiasdešimt auštuonis metus ir pasakė, kad yra septyniasdešimt metų, kuriais šie žmonės čia pasiliks. Visos senos kartos praktiškai dabar nebėra.“

98 Yra senoji sekmininkiška karta, kuri iškilo prieš keturiasdešimt metų: „senieji kariai,“ – jie buvo vadinami. Jie organizavosi ir mušėsi, ir pykosi iki pat Horebo kalno ir Nebo, ištiesai iki ten, bet galiausiai mes dabar esame prie upės. Jis iškels naują su Jozue, kad juos pervestų. Įstatymas pavedė. Mozė ėjo su ja. Mozė suklypo. Jozuė juos pervedė. Mes atrandame, kad organizacijos pavedė, bet Dievo Dvasia... Jozuė, žodis „Jozuė“ reiškia „Jėzus mūsų Gelbėtojas.“ Šventoji Dvasia įeis į Bažnyčią, ne organizaciją, bet Šventoji Dvasia įeis į žmonių tarpą ir paruoš Ją pakilti, pereiti Jordaną. Aš suprantu iš Knygos skaitymo, kad tai yra tai, kas turi įvykti ir Dievas žino, kad tai yra tai, ko aš dabar ieškau, kad aš galėčiau paguosti Jo žmones ir pasakyti jiems, kas yra priešakyje, tiek čia šį rytą ir kituose kraštuose, kur pateks šios garsajuostės visame pasaulyje, kad mes esame paskutiniajame laike.

99 Jis apreiškė iki pat Karalystės visiško atstatymo ir Tūkstantmečio pradžios. Tokia buvo Gabrieliaus žinia. Jis pasakė: „Aš atėjau tau pasakyti, kad yra septyniasdešimt metų... septyniasdešimt savaitių skirta tavo tautai, skirta iki žydų kartos pabaigos. Yra septyniadešimt savaitių.“ Taigi, sekite ką jis pasakė... Kad dabar nuo prasidėjimo iki atstatymo...

Septyniasdešimt savaitių yra skirtos tavo tautai ir tavo... miestui... (Miestui... Babilonas nebuvo jo miestas. Kas buvo... kur buvo jo miestas? Jeruzalė.)

100 Taigi, kai mes prieisime prie... septynių... ar šešeriopo patvirtinimo, mes atrasime koks tai yra miestas ir atseksime, ir įrodysime kas jis buvo, kas jį įkūrė, iš kur jis kilo. Kiek laiko jis stovės? Ar jis bus vėl atstatytas, koku laiku? O, mūsų laukia didingi dalykai. Gerai.

Septyniasdešimt savaitių skirta tavo tautai ir tavo... miestui, kad užbaigtų nusižengimą...

(Taigi, Jis nepasakė: „Danieliau...“ Be jokios abejonės jis jam pasakė, kad septyniasdešimt savaitių buvo... turiu omenyje, septyniasdešimt metų buvo beveik pasibaigę – šešiasdešimt aštuoni, trūko tik dviejų metų. Ir mes atrandame, kad Jeremijo pranašystė išsipildė visiškai teisingai. Po dviejų metų jie išėjo. Nehemijas nuėjo ir gavo įsakymą iš karaliaus, ir pastatė sieną neramiais laikais. Jie dirbo... Jis pasakė: „Siena...“ Pasiklausykite šito)... *kad užbaigtų*

nusižengimą, padarytų galą nuodėmėms... (Padarytų galą nuodėmėms. Kam tokiems? Žydams – skirta tavo tautai, ne pagonims, tavo tautai, žydams. Ir tavo miestui, ne Niujorkui, ne Bostonui, Filadelfijai, Čikagai, Los Andželui, Romai, bet tavo miestui Jeruzalei.)... *kad užbaigtų nusižengimą, padarytų galą nuodėmėms, atliktų sutaikymą už neteisybę, įvestų amžiną teisumą, užantspauduotų regėjimą bei pranašystę ir pateptų Švenčiausią.* (Sekite!) *Taigi žinok ir suprask, kad nuo įsakymo išėjimo atkurti ir statyti Jeruzalę...* (Kuri buvo jo miestas.) ...*iki... Kunigaikščio Mesijo bus septynios* (iš septyniasdešimties) *savaitės...*

101 Palaukite, kol mes į tai įsigilinsime. O, tai bent. Tai yra palaiminimas, kurį aš... Aš susirasiu sau virvę ir prisirišiu prie šios vietos čia.

Apreiškė tai iki pat galo, pasakė: „Aš ne tik tau pasakysiu dabar, kad tie du metai jau yra beveik... bus pasibaigę – užbaigti. Ir mes visi žinome, kad jie pasiliko ten lygiai septyniasdešimt metų ir... ir išėjo, tiksliai taip, kaip pasakė pranašas. Ir Izaijas... ar, turio omenyje, Danielius tikėjo tuo pranašu, todėl štai jis buvo čia, pasiruošęs. Gerai. Ir jis... O dabar, kai Gabrielius atėjo jis pasakė: „Aš atėjau tau parodyti iki pat... apreikšti tau šiuos dalykus, kuriuos... iki pat sunaikinimo.“ Suprantate? Pažvelkite. *...dėl bjaurysčių pasklidimo jis ją nusiaubs iki sunaikinimo.* (Sunaikinimas reiškia visų dalykų pabaigą.)

104 „Aš parodysiu tau, kas įvyks...“. Dabar, klausykite. Supraskite tai. „Aš... Danieliau, buvau pasiūstas. Tu esi mylimas danguje. Ir aš išgirdau tavo maldas ir aš nužengiau dabar tau pasakyti, kas yra paskirta žydams ir Jeruzalei nuo dabar pat iki sunaikinimo pabaigos, viską.“

Taigi, ar jūs suprantate, klase? Jeigu mes galime atrasti, kas yra šios septyniasdešimt savaitių – mes žinosime kada bus sunaikinimas. O, tai bent. Dieve, padėk mums tai sužinoti. Kažkur šiuose puslapiuose mums yra tiksliai pasakyta, tiksliai nuo to laiko iki šio laiko, iki sunaikinimo ir nebus nei minutės paklaidos. Koks didis Dievo Žodis...

106 Kai Dievas sukūrė žemę ir patalpino ją į orbitą, aš pamokslavau kažkurį vakarą, sekmadienio vakarą, kaip ten niekas negali sutrikti. Na, šis pasaulis sukasi taip tobulai, kad jie gali jums tiksliai pasakyti kada saulė ir mėnulis pasirodys po dvidešimties metų nuo šiandien minutės tikslumu. Aš negalėčiau jums to pasakyti pagal nei vieną laikrodį pasaulyje. Jie atsilieka dviem ar trim minutėmis per mėnesį arba skuba dviem ar trim minutėmis – geriausi, kuriuos turime. Mes negalime sukurti nieko tokio tobulo, nes yra tik vienas tobulas – tai Dievas. O Dievas ir Jo Žodis yra tas pats. Todėl Žodis yra tobulas. Ir jeigu mes šiomis dienomis galime atrasti, mes atrasime tiksliai, kada bus sunaikinimas. Ar suprantate tai? Tai yra paskirta iki sunaikinimo. 24-a eilutė:... *tavo tautai ir tavo šventajam miestui...* (kuris yra Jeruzalė... Paėmiau tai iš 21-24-os eilučių. Jėzus minėjo šitai Mato 24.)...

108 Taigi, Brolis Kolinsas – jeigu jis šį rytą yra čia, nežinau ar jis yra, ar ne... Klausimuose kažkurį vakarą jis uždavė klausimą (spėju, kad nieko tokio, jei tai pasakysiu, broli Kolinsai.) apie bjaurystes, kurios įvykdys sunaikinimą (Suprantate?), ką tai reiškė. Jėzus apie tai kalbėjo Mato 24-ame skyriuje ir mes atrandame... Taip, Mato 24:15.

Taigi, leiskite man tai greitai atsiversti, kad jūs galėtumėte pamatyti kas... Jėzus čia kalba apie tą patį dalyką, rėmėsi Danieliumi. Mato 24:15 – jums, kurie pasižymite. Aš dabar noriu, kad kiekvienas iš jūsų, ypatingai šį vakarą ir... ir kitą sekmadienį atsineškite savo pieštukus ir popieriaus, nes mes esame... Nebent turite garsajuostę... 24-as ir 15-a eilutė.

Ir kai... todėl... Ir todėl kai pamatysite per pranašą Danielių kalbėtą suniokojimo bjaurybę... (Pagalvokite, tai yra keturi šimtai aštuoniasdešimt trys, keturi, penki... aštuoniasdešimt šeši metai prieš tai: 486 metai prieš tai) ...*pranašą Danielių... stovinčią šventoje vietoje ...* (Dabar žiūrėkite į savo Bibliją. Tai yra skliausteliuose)... *(kas skaito, tegul supranta)*

110 Dabar Jis kalbasi su žydais. Jie nori sužinoti: „Kaip bus su šita šventykla, kada ji bus sunaikinta? Kada ji bus atstatyta? Kada ateis laikas, kai ten nebus akmens ant akmens? Kiek laiko tai truks?“

Jis pasakė: „Kai pamatysite stovinčią bjaurybę vykdančią sunaikinimą...“. Kai Danielius stovėjo šventoje vietoje... Pasakė: „Kaip pamatysite tai išsipildant, dabar kas skaito, tegul supranta apie ką jis kalba...“ Dėl šios priežasties mes meldžiamės Dievui, kad padarytų tai taip tobulai, kad neliktų nei vieno abejonės šešėlio, nes mums nedera patiems aiškinti tuos dalykus. Tai turi ateiti per TAIP SAKO VIEŠPATS. Todėl aš paliksiu tai toje vietoje, kol suprasiu.

112 Apreiškė jam visus dalykus... Ta bjaurybė... Ir nepamirškite, ji turi keliaropą prasmę lygiai kaip: „Pašaukite mano sūnus iš Egipto.“ Kaip Izraelis buvo pašauktas, taip buvo pašauktas Jėzus, Jo Sūnus. Ir tai bus lygiai taip pat, įvyks taip užtikrintai kaip kad aš čia stoviu. Ir Jis tai padarė tam tikru būdu ir Jis padarė visa tai slapta – viską paslėpęs nuo bažnyčios. O, kai mes į tai įsigilinsime, į tuos šešeriopus supratimus, kaip Jis visa tai paslėpė nuo Bažnyčios tam, kad Bažnyčia būtų kiekvieną minutę – nežinojo, kad Jis turėjo ateiti. Bet dabar bažnyčios periodas yra beveik pasibaigęs. Todėl dabar yra tiesiog pasiruošta atėjimui. Tiesiog yra pasiruošama.

113 Tai yra viena iš svarbiausių Rašto vietų Knygoje. Ką tai padaro? Tai pasako apie žydiškos tautos pabaigą, žydų tautos. Ši Rašto vieta, septyniasdešimt savaičių, tai atidengia ir tiksliai pasako nuo to laiko, kai ten pradėjo Danielius iki sunaikinimo pabaigos. Tai vienas iš nuostabiausių laikrodžių... Kas iš jūsų girdėjo mane sakantį: „Jeigu norite sužinoti, kokia yra savaitės diena, pažiūrėkite į kalendorių. Jeigu norite žinoti kokiu laiku mes gyvename, stebėkite žydus?“ Teisingai. Ten yra Dievo kalendorius paimtas iš štai ten. Bet kuris teologas, bet kuris Biblijos specialistas, bet kas jums pasakys, kad tai yra laikrodis – žydai.

Koks dabar laikas? Mes tik... Žmonėms karšta... O, aš...

Tai neturi nieko bendro su pagonimis. Šie Septyni Antspaudai, Septynios Rykštės, Septyni Vargai, Septyni Trimitai neturi nei vieno bendro dalyko. Pagonių Bažnyčia tuo laiku bus šlovėje. Neturi nieko bendro su mumis, pagonių Bažnyčia. Tai skirta tik Izraeliui: „Danieliau, tavo tauta ir Jeruzalė...“

115 Taigi... Ir atskleidžia faktus, kad Dievas turi reikalą tik su žydais, kai jie yra savo tėvynėje. Aleliuja. Štai kurioje vietoje, aš manau, prisiliečiau prie šerdies štai čia. Jie visada

bando tai leisti nuo to laiko, kai Izraelis buvo ten Danieliaus laiku ir... Vienas didis rašytojas... (Nes aš žinau, kad kai kurie iš jo pasekėjų čia sėdi, aš to nesakysiu.) Bet dėl šios priežasties jie turėjo visus tuos melagingus dalykus.

116 Ar jūs žinote kaip Mileritai prieš jiems tampant septintos dienos adventistais, ką jie čia padarė 1919 m., gavo sparnus... jūs visi tai matėte laikraštyje „Pasiuntinys“... Ir atvyko čia, kad išskristų tą rytą. Tuo palaikė tas septyniasdešimt Danieliaus savaitių (Suprantate?) – Mileritai? Po to vėliau per Ponią Elen Vait, kuri buvo jų pranašė, apsisuko ir pasivadino septintos dienos adventistais, o dabar jie pakeitė savo pavadinimą į „Pranašystės balsas“. Suprantate? To paties kulto trys skirtingi vardai.

117 Taigi, bet jie klydo, nes jie bandė pritaikyti tas septyniasdešimt savaitių tiek žydams ir pagonims, o čia Jis sako: „Tai tavo tautai.“ Ir Dievas niekada neturėjo reikalo su žydais jiems nesant Palestinoje. Ir kai Mesijas septyniasdešimt antros savaitės metu buvo nužudytas (ne dėl Savęs, dėl mūsų) – buvo nužudytas, Izraelis buvo išsklaidytas ir dar niekada nebuvo sugrįžęs į savo tėvynę, tik paskutinių kelių metų laiku. Todėl bažnyčios epochai tas laikas nebuvo priskirtas. Ar suprantate tai? Tai negalėjo būti 1919 metais. Aš galiu parodyti kažką, kas įvyko 1919m., bet tai buvo tada, kai tas angelas... trečio angelo žinia ištiko ir prasidėjo vargas – tiksliai, bet tai nebuvo tai... tai buvo... kai karas pasibaigė paslaptingu būdu. Mes randame tai 7-ame skyriuje, kai prie to prieiname – kai prieiname prie 7-o skyriaus. Jūs visi mane daug kartų girdėjote pamokslaujant (Suprantate), kai Angelo žinia pasakė: „Sulaikyk keturis žemės vėjus, kol mes užantspauduosime žydus, tarnus.“ Ir taigi, jie vis laukė, kol pasibaigs visa pagonių epocha, po to, kai Jis ateina, tada... tada Jis užantspauduoja žydus, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai priima Šventąją Dvasią. Ten yra užantspaudojami šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai: Apreiškimo 7. Jūs esate tai perskaitę. „Ir aš pamačiau didelį skaičių esančių jau danguje (Jonas juos pamatė.) iš visų giminių, kalbų ir tautų, ir jie stovėjo prieš Dievą su palmėmis savo rankose ir apsivilkę baltais drabužiais, giedojo: 'Aleliuja, Amen. Šlovė, išmintis, garbė, galybė, jėga tebūna mūsų Dievui per amžių amžius. Amen.' jie šaukė.“

118 Jonas negalėjo jų suprasti, bet jis atsigręžė ir jis pamatė Sinajaus Kalną (Šlovė). šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, kurie nebuvo susitepę moterimis (žydai) – moterys (bažnyčios). Jie neprisijungė prie jokių organizacijų, liuteronų, metodistų, baptistų ir presbiterijonų, bet jie buvo žydai iš pat pradžių, ortodoksai, ir ten turėjo savo šventyklą garbindami ant Sinajaus Kalno. Tai yra šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai. Tai yra po šito. Bažnyčia yra išėjusi į šlovę. Suprantate?

Todėl ponas Smitas klydo, turėjo klysti, nes kaip jūs galite tai pritaikyti 1919 metams ir pašalinti šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius? Tuomet jūs vėl sugrįžtate pas Raselitus (Suprantate?), tuomet jūs vėl sugrįžote tiesiai prie Raselitų mokymo, kad Jėzus atėjo 1914 metais... 1919 m. Jis pasiėmė Savo bažnyčią ir dabar Jis yra mistinis kūnas keliaujantis aplink žemę. Kapai... eina prie močiutės kapo ir senelio kapo ir prikelia juos visus, visus tuos, kurie buvo Raselitai. Nesąmonė. Tai neturi prasmės Žodyje. Iš to niekas teisingai nesigaus. Ne, pone, nesigaus.

120 Bet Dievas turi Tiesą. Ir Dievas yra Vienintelis, Kuris gali tai apreikšti, ir patalpinti tai toje vietoje, ir tiksliai jums tai parodyti. Aš tikiu, kad Jis tai padarys. Aš to nežinau. Aš sakau jums tiesą. Aš nežinau, bet aš tikiu. Aš tikiu, kad Jis tai padarys.

Todėl suprantate, Dievas niekada neturėjo reikalo su žydais (Aš noriu, kad jūs turėtumėte tai omenyje) tol, kol Izraelis...

122 Aš bandžiau tai pasakyti tam broliui, sėdinčiam štai čia, kuris kalba apie vykimą į Izraelį. Laikykitės atokiai nuo Izraelio. Laikykitės nuo to atokiai, visi jūs žmonės, kurie kalbate apie žydų atvertimą. Prieš šiai žinia pasibaigiant jūs pamatysite, kad tai yra „TAIP SAKO VIEŠPATS“ per Žodį ir Dvasią. Izraelis bus atverstas, visa tauta per vieną naktį. Biblijoje taip pasakyta. Tačiau Evangelija net nėra jiems skirta. Yra keletas išdavikų, kurie yra išvykę ir panašiai, sugrįžta ir... nesantys pagrindiniame žydų kūne, kurie sugrįžta ir yra išgelbėjami. Tai tiesa. Aš tuo tikiu visa mano ma... širdimi. Bet nepamirškite, tol, kol Izraelis yra ne savo šalyje, jie negali būti išgelbėti. Dabar jie sugrįžta ir jie bus išgelbėti – visi, visa tauta per vieną dieną. Taip pasakyta Biblijoje. Vieną dieną sugrįš – visiškai, visas Izraelis tiesiai pas Dievą. Toks didis dalykas ištiks Izraelį vieną iš šių dienų, kad tai sudrebins visą tautą. Netgi pranašas sušuko ir pasakė: „Per vieną dieną tu tai padarei,“ – vieną dieną. Jie tai pamatys.

123 Ten įvyks galingas dalykas. Mano nuomone, tai bus galingas pranašas, kuris iškils ir atsistos prieš Izraelį ir įrodys jiems, kad tas Mesijas vis dar yra gyvas. Tas Mesijas, kurį jie atmetė yra atėjęs, nes...

Jie dabar skaito tą mažą Bibliją – Izraelio Bibliją... Jie skaito Ją nuo galo į pradžią, tokiu būdu, koku jie skaito Ją ir jūs žinote kaip yra rašoma žydų kalboje. Ir todėl, kai jie Tai skaito ir jie skaito, kad... kad... Luis Pefrusas nusiuntė jiems milijoną Biblijų. Jie pasakė: „Jei šis Jėzus...“ Tai buvo tie žydai, kurie buvo atvežti iš Irano ir buvo ten, niekada nebuvo girdėję apie tokį dalyką kaip Mesijas. Ir kai jie pasirodė sugrįžti į savo tėvynę, na, jie nenorėjo lipti į tuos lėktuvus. Jie vis dar ardavo su senoviniais plūgais. Jūs skaitėte apie tai žurnale „Žvilgsnis“. Kas iš jūsų skaitė tuos straipsnius iš „Žvilgsnio“ ir „Laikai“? Na žinoma jūs skaitėte. Suprantate? Jie nenorėjo į juos lipti. Senas rabinas atsistojo ten ir pasakė: „Prisiminkite mūsų pranašas pasakė, kad mes sugrįšime į tėvynę ant erelio sparnų.“

Tautos skyla.

Izraelis bunda.

Ženkliai, apie kuriuos Biblijoje iš anksto pasakyta:

Pagonių dienos suskaičiuotos,

Siaubai slegia,

Sugrįžkite, O išsklaidytieji, pas savuosius.

Jums derėtų pabusti. Jūs jau tai girdėjote ir girdėjote tai, ir girdėjote tai, bet vieną iš šių dienų tai bus paskutinis kartas.

126 Izraelis sugrįžta į savo tėvynę. Kokia diena, kurią Dievas nustato Izraeliui būti tauta, tai yra diena, kurioje niekada joks pagonis nebus išgelbėtas. Aš įrodysiu tai per šias septyniadešimt savačių, jei tik galėsiu surasti tas dienas. Aš eisiu į... pasiimti astronominių

kalendorių ir Julijaus, astronomijos, romėniško, ir visų jų. Tai yra kažkur... Kažkur yra kažkas. Dievas apie tai žino ir tai... Jis... Jis gali tai apreikšti. Aš žinau, kad Julijaus kalendorius turi 365 ir vieną ketvirtadalį dienos metuose. Todėl, o, jie visi yra susipainioję, bet kažkur slypi tiesa.

127 Aš matau tiek daug bažnyčių, tiek daug organizacijų, tiek daug žmonių eina taip, ir kai kurie: „Šventa Marija,“ – ir kai kurie garbina šitai ir tai, ir kitą. Kažkur turi būti Tiesa. Kažkur turi būti Dievas. Kažkur turi būti Žinia. Aš matau kaip iškyla melagingi pranašai ir mėgdžioja atskyrimus ir visi kiti dalykai dedasi, ir kiti... Turi būti tikrasis kažkur, pagal kurį yra padirbtas netikrasis.

128 Aš matau kaip žmonės įeina į kūniškumą ir šaukia, ir flirtuoja, ir išeina ir gyvena įvairiausius gyvenimus. Kažkur turi būti tikra Šventoji Dvasia. Aš matau kaip žmonės elgiasi religingai ir taip toliau, ir bando būti dievobaimingi. Aš žinau, kad kažkur yra tikras Dievas. Kažkur yra tikra Dvasia, nes pagal tai yra padarytas veidmainys, netikrasis. Turi būti kažkas, kas yra realus, žmogus, žmonės, bažnyčia, Dievas. Kažkur kažkas turi būti tiesa, nes šie buvo tik nuo jos nukopijuoti. Kažkur yra kažkas realaus.

Aš esu sakęs šiai bažnyčiai apie jūsų dovanas: Klausykite savo dovanų; išlaikykite jas Biblijoje. Nepriimkite pakaitalo, kai tikrųjų yra pilni dangūs. Išlaikykime tikrąsias. Gaukime tikrąsias arba iš viso neturėkime. Amen.

130 Dabar mes užbaigiame, tai faktas, kad Dievas turi reikalą su Izraeliu tik kai ji yra savo tėvynėje. Paimkime... Kai Dievas... Abraomas paliko savo tėvynę ir nuvyko į Egiptą, kas nutiko? Jis išėjo iš Dievo valios ir niekada nebuvo palaimintas, kol nesugrįžo į tėvynę. Dievas niekada su juo neturėjo reikalo, nei vieno regėjimo, nieko kito, kol jis nesugrįžo į tėvynę.

Pažiūrėkite į Izraelį, kai jie buvo pasiųsti į Egiptą, keturis šimtus metų nei vieno stebuklo, nei vieno ženklų, jų tarpe neįvyko nei vieno dalyko, nėra užfiksuota Knygos istorijoje: tas pats per tą patį – eina į bažnyčią, paaukvoja avinėlį, pasako: „Šventa Marija,“ – ar kas ten bebuvo, sugrįžta. Kitais metais – tokiu pačiu būdu. Visi kunigai susiginčiję. „Rabinas toks ir toks... Mes išrinksime rabinu tokį ir tokį. Jis turi geresnį išsimokslinimą. Jis daugiau žino apie egiptiečius.“ Pirmas dalykas, kurį pastebėsite, egiptiečiai ir... ir jie visi pasidarė tokiais pačiais.

132 Tai yra tas pats dalykas, kuris nutiko bažnyčiai. Mes visiėjome tapti metodistais ar baptistais, ar presbiterijonais ir: „Mes gavome laipsnį iš Hartfordo“. „Mes gavome laipsnį iš Vytono“. „Mes gavome laipsnį iš kažkur kitur ar Bobo Džonso“. „Mes... mes turime Meno bakalaurą“. „Mes turime dievybės mokslų daktarą, Teisės mokslų daktarą,“ – ar kažką kitą. Ko tai verta? Krūvos nesamonių. Tokiu būdu tai buvo Egipte.

133 Ir Dievas niekada neturėjo reikalo su Izraeliu, kol ji nesugrįžo į savo tėvynę. Išgirskite mane. TAIP SAKO VIEŠPATS, Dievas neturės reikalo su Savo Bažnyčia, kol Ji nesugrįš į Tėvynę – valandos Žinią. Sugrįžkite į originalą. Pasitraukite nuo savo metodistinių, baptistinių, presbiterijonų idėjų, jūsų sekmininkų, asamblėjų, vienybininkų, trejybininkų ir penkiagubininkų, kas tai bebūtų, Dievo bažnyčios, nazarėnų, šventumo piligrimų, Kristaus

bažnyčios: visi antikristo judėjimai. Ir aš suprantu, kad tai ištinka pasaulį. Visi klaidingi, visi iš velnio... Kiekvienoje iš jų yra pamaldūs žmonės, pamaldūs žmonės kiekviename iš tų judėjimų, bet organizacija pati iš savęs nėra nuo Dievo ir Dievas jos niekada nepalaimins. Jis niekada to nepadare.

134 Ir aš prašau kiekvieno istoriko, kuris išgirs šią garsajuostę, kad parašytų ir pasakytų man ar tada, kada bažnyčia organizavosi, ar Dievas nepadėjo jos ant lentynos ir daugiau niekada su ja neturėjo reikalo. Pasakykite man ar Jis kada vėl prikėlė liuteronus, Veslio [žmones – Vert.], metodistus ar sekmininkus. Ta organizacija gulėjo ten ir gangrenavo, ir supuvo. Dievas paėmė individus ir bandė nukreipti žmones atgal į tėvynę. Ir vyrai, individai yra tokie silpni ir išlepinti, turėdami kažkokį išsilavinimą, kad jie organizavo kitą organizaciją, padarė ją dvigubu pragaro vaiku nei ji buvo iš pradžių.

135 Bet kažkur, užtikrintai, Jėhovą turi žmogų ant kurio Jis gali uždėti Savo rankas, kuris nedarys kompromiso su tais dievobaimingais... nedievbaimingomis organizacijomis, kurie pastūmės žmones atgal prie Uolos, Kristaus Jėzaus, atgal į tikrąsias Sekmines ir Šventąją Dvasią su tikrais ženklais ir tikrais stebuklais. Be abejo, Jis turi kažkur vieną, kuris nepalūš bet kokiame persekiojime, išvaryme, atšaukime, atpuolime, bet kame kitame, kuris su tuo pasiliks.

136 Dievas niekada nelaimina Izraelio, kol ji nesugrįžta į savo tėvynę. Dievas niekada nelaimins jūsų metodistai, baptistai, presbiterijonai, katalikai ar šventumo piligrimai, nazarėnai, Kristaus bažnyčia ar... ar sekmininkiškos organizacijos. Jis niekada jūsų nepalaimins tokiu būdu. Sugrįžkite į tėvynę, į pradžią, atgal į Sekmininkišką išgyvenimą kaip tai įvyko Sekminių dieną, kai gyvojo Dievo jėga perkeitė tuos tūkstančius žmonių ir uždegė jų širdis Dievo ugnimi, kurie parodė tikrus, ne pamėgdžiotus ženklus, ne kažko dirbtinę telepatiją, ne kažkokią apgaulę, kad patektų į žiurkių lenktynes, kurias mes turime Amerikoje, kas gali turėti didžiausią palapinę ar, kas pas ką gali būti didžiausia minia. Koks Dievui dėl to skirtumas. Dievas nori žmonių nuoširdžių širdyje, ne didelių minių. O pas mus visus čia vyksta žiurkių lenktynės: kokia gėda, pažiūrėkime, ar prie mūsų organizacijos galėsime prijungti dar vieną tūkstantį. Tai gėda. Jis nori, kad mes sugrįžtume į Tiesą, atgal į Dvasią, atgal į teisingą gyvenimą, atgal į vieškelį Kristuje, atgal į Tiesą. Kaip Jis apskritai gali mus palaiminti tokiu būdu kaip mes einame? Jis negali.

137 Jis niekada nepalaimino Izraelio, kol jie nesugrįžo į pažadėtąją žemę. Ir kai jie sugrįžo į pažadėtąją žemę – pradėjo vykti ženklai ir stebuklai. Jis pasiuntė vyrą tiesiai į jų tarpą vardu Mozė. Su kuo šis Mozė atėjo, su „išblizginta“ teologija? Ar jis atėjo turėdamas Meno bakalauro laipsnį? Ar jis atėjo būdamas teisės mokslų daktaras, filosofijos mokslų daktaras? Jis atėjo su Jehovos jėga ir su žinia: „Sugrįžkite iš šito krašto į tėvynę.“ Sugrįžkite, o išsklaidytieji, pas savus. Amen...?...

138 Nes beveik du tūkstančius metų žydai buvo ne savo tėvynėje, išsklaidyti keturių žemės vėjų. Mes galėtume šį pamokslą išgėsti iki savaičių dabar, jei pradėtume gilintis į smulkmenas. Mes galime atsekti Izraelį iki pat galo ir parodyti, kada jis buvo išsklaidytas Romos imperijos, kai jie atmetė Mesiją. Kaip ji buvo išvaryta į kiekvieną tautą po dangumi. Sugrįžti prie Jokūbo, Izraelio, Pradžios 44 ir 45, ir parodyti iš ten, kaip Jis palaimino tuos

patriarchus ir pasakė jiems tiksliai kokia bus jų padėtis paskutiniuosiomis dienomis. Ir aš galiu jums tiksliai nurodyti kiekvieną Izraelio tautą, kiekvieną Izraelio giminę stovinčią tiksliai tose tautose, kuriose buvo pasakyta, kad stovės. Ir štai mes esame čia šiandien.

139 Žydai, kuriuos mes pažįstame – tai nėra tikrieji žydai. Tikrieji žydai, tie tikrieji ortodoksai, kurie nesutepė savęs pasaulio dalykais, kurie nenuėjo ir nesusijungė su kitomis bažnyčiomis. Jie yra tie, kurie sugrįžta iš toli, gyvena valgydami sūrį ir duoną, ant kalvų šlaitų, neleidžia į senąjį miestą. Turėjo pastatyti jiems miestą šioje pusėje, niekenu žemėje, su iš abiejų pusių nukreiptais kulkosvaidžiais. Bet ji pradeda išleisti savo pumpurus. Amen ir amen. Laikas yra čia pat.

140 Ten yra Izmaelis ir Izaokas, stovi ten vis pykdamiesi dėl žemės, bet ji priklauso Izraeliui. Jeigu jums tektų nuvykti į naująją Jeruzalę... Jie neleis jums įeiti į senąją Jeruzalę. Pirmą jūs turėsite nueiti ten ir leisti jiems jums visa tai paaiškinti, arabams, po to nuves jus į kitą pusę. Tai Izmaelio vaikai. Bet palaukite, artėja laikas, kai Dievo vaikai ją atgaus. Teisingai. Jeruzalė bus vėl atstatyta. Kasdienė auka bus paruošta. Ir antikristas sudarys sandorą toms paskutinėms septynioms savaitėms ir to viduryje jis sulaužys tą sandorą, atvers juos visus į katalikybę. Bjaurybė visur pasklis štai taip ir tada bus pabaiga. Sekite.

141 Septyniasdešimt savaitių... Taip, jau beveik du tūkstančius metų jų nebuvo. Jos dabar priartėjo. Jie yra tokie žmonės kaip tai buvo su faraono širdies sukietinimu. Jis turėjo sukietinti Hitlerio širdį. Milijonai jų žuvo. Pažiūrėkite į šį Aikmeną, kaltas dėl nužudymo šešių milijonų žydų, šeši jų milijonai, žmonių sielos, kūdikiai, vaikai, suaugusieji visi nužudyti: Aikmenas, vienas žmogus.

Pažiūrėkite į Rusiją kaip jis juos iš ten išvarė. Jie išarė juos iš visur ir jie buvo engiama tauta, bet... dėl meilės savo pinigams. Jie vėl sugrįžo. Bet ta nedidelė mažuma sugrįžta į Palestiną. Amen, broliai.

143 Kai matote ją pradedančią sugrįžti į savo tėvynę... Dabar jie ten turi pakankamai, kad sudarytų apie šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius. Ir kas vyksta? Jie atpažins savo Juozapą. Nesijaudinkite. Taip, pone. Ir jie visi ten stovi laukdami, kol tai įvyks. Ir būtent ta valandą, kurią...

Tautos paskelbė ją valstybe šiais praėjusiais metais. Kai tai įvyks, mes arti pabaigos. Pagonių Bažnyčia išeina. Todėl beveik bet kuriuo metu Dievas galėtų pasakyti: „Izraelis yra mano tauta.“ Kai taip atsitiks, su pagonimis bus užbaigta.

145 „Jie mindžios,“ – pasakė Jėzus Mato 24 (bjaurybė vykdomi suniokojimą.) „Jie mindžios Jeruzalės sienas, kol pagonių epocha pasibaigs.“ Kai tai pasibaigs, tada žydai sugrįš į Jeruzalę, kad atstatytų šventyklą ir garbinimą šventykloje. Mes prieisime prie visko šiuose kituose pamoksluose. Septyniasdešimt savaitių šešeriopo tikslo... Taigi, aš perskaitysiu tai prieš pabaigdamas, nes jau yra pats laikas mums grįžti namo, po to sugrįšime šį vakarą 7-ą valandą.

146 Iš pradžių... Iš pradžių, jeigu jūs tai užsirašote: Kad užbaigtų nusižengimą, Danieliaus 9-as skyrius, 24-a eilutė: Kad užbaigtų nusižengimą (1), padarytų galą nuodėmėms (2), atliktų sutaikymą už neteisybę (3), įvestų amžiną teisumą (4), užantspauduotų regėjimą bei pranašystę (5), pateptų Švenčiausią (6). Ir apie tai mes kalbėsime šį vakarą. Dievas išpildantis...

147 Dabar palaukite, leiskite man dar kartą tai perskaityti, kad jūs tai suprastumėte. Pirma – užbaigti nusižengimą. Antra – padaryti galą nuodėmėms. Trečia – atlikti sutaikymą už neteisybę. Ketvirta – įvesti amžiną teisumą. Penkta – užantspauduoti regėjimą bei pranašystę. Šešta – patepti Švenčiausią. Leiskite man jums tai dabar perskaityti iš... iš Biblijos. Tai 24-a eilutė.

Septyniasdešimt savaitių skirta tavo tautai... (Žydams.) ...ir tavo šventajam miestui... tavo šventajam miestui... (Izraeliui, žydams, Jeruzalei.) ...kad užbaigtų nusižengimą (1) ...padarytų galą nuodėmėms... (2) ...atliktų sutaikymą už neteisybę... (3) ...įvestų amžiną teisumą... (4) ...užantspauduotų regėjimą... (5) ...užantspauduotų regėjimą bei pranašystę ir pateptų Švenčiausią. (6)

Tai yra būtent tai, ką jis atėjo jam pasakyti, kas bus padaryta ir po to bus pabaiga. Taigi, šį vakarą mes suprasime, kas yra tie dalykai ir pamatysime kaip arti to mes esame ir po to kitą sekmadienį pateiksime ir patalpinsime šiuos laiko elementus tiksliai ten, kur mes stovime. Aš myliu Jį.

150 Izraelis sugrįžta į savo tėvynę, Izraelis... Leiskite man tiesiog pasakyti šitai. Dabar sekite. Spėju tai nepateks į garsajuostę. Leiskite pasakyti šitai: Būtent tą valandą, kurią Izraelis tapo valstybe... Priežastis dėl kurios aš visada tikejau... (Prieš mano čia esančią klasę) ...kad ten buvo kažkas... kad aš turėsiu tame dalį, prieš numirdamas, sugrąžinti Izraelį atgal Viešpačiui, nes kai... Tą pačią valandą, pagal Pan-Amerikos diagramą, kai Izraelis buvo paskelbtas valstybe pirmą kartą per du tūkstančius metų nuo tada, kai jie buvo išsklaidyti, ne žmonės, tai buvo būtent tą pačią valandą, tiksliai valandos tikslumu, Viešpaties Angelas susitiko su manimi štai ten ir pasiuntė mane su Evangelija... būtent tada: Gegužės 7-ą, 1946 metais.

Taigi, kitas dalykas, kuris leidžia man žinoti, tai sugrąžinimas vaikų širdžių atgal į tėvus, ir tėvų širdžių į vaikus: Žinia. Atkreipkite dėmesį į Malachijo 4, ne 3, 4.

152 Kitas dalykas, kai Bilis, mano sūnus ir aš, ir brolis Ernas Baksteris buvome pakeliui į Palestiną, po to, kai susitikome su žydais pas brolių Arganbraitą ir jie pamatė susirinkimą... Luis Pefrusas išsiuntė tas Biblijas ten ir jis pasakė: „Tie žydai ateis,“ – pasakė, – „Jei tu sukvisi Izraelio vadovų grupę, turiu omenyje, ne šiuos naujus rabinus su visomis jų ceremonijomis, bet sukvisi kartu tikrus vadovus izraelitus... Ir mes perskaitėme šį Naujajį Testamentą ir mes žinome, kad kai ateis Mesijas, Jis pasakys mums šiuos dalykus, kaip moteriai Samarijoje. Mes žinome, kad Mozė pasakė, jog mūsų Mesijas bus pranašas. Ir kai tu galėsi jiems pasakyti ir parodyti jiems pagal Raštą, kad (prie ko mes prieisime šio vakaro pamoksle), kad jie turėjo būti aptemdyti ir jų širdys atskirtos tam, kad atsirastų vieta pagonims, kad mes turėtume sutaikinimo laiką pagonims, ir jų širdys buvo sukietintos lygiai

taip pat kaip tai buvo Juozapo laiku ir taip toliau... Ir po to atvesti tuos žydus į vietą ir pašaukti tuos vyrus iš tos auditorijos lygiai kaip tu tai darai su šiais pagonimis čia, per tą Dvasios įkvėpimą, nes jie pasakė: 'Jei šis Jėzus, jeigu Jis yra Mesijas ir tavo žodžiai yra tiesa, tuomet Jis nėra miręs, Jis yra gyvas. Ir jeigu Jis yra gyvas, Jis pažadėjo būti Savo... Savo tarnuose, Savo mokiniuose. Ir jeigu mes galėsime pamatyti Jį parodantį pranašo ženklą, tada mes patikėsime, kad Jis yra Mesijas...'. Koks tobulas dalykas, visiškai teisingai. Tuomet, ką tai padarys? Tauta gims per vieną dieną vadovų tarpe. Kiekvienas iš jų pasakys: „Mes tai žinome.“ Kai tas rabinas tai pasakys, tai bus išspręsta. Tauta gims per vieną dieną. Izraelis gims per vieną dieną.

153 Ir aš buvau pakeliui ir stovėjau Kaire, Egipte, su bilietu savo rankoje, ir buvo likę penkiolika ar dvidešimt minučių iki pakvietimo. Jie ruošiesi pakviesti. Ir aš nuėjau pažiūrėti smulkaus juodmedžio dirbinio... mažo drambliuko pagaminto iš juodmedžio su... dramblio kaulo iltimis. Aš ketinau jį nusiųsti daktarui, mano draugui, daktarui Semui Adairui, lapų prispaudimui. Ir aš žiūrėjau į jį ir kažkas man pasakė: „Tai dar ne ta valanda. Laikykis nuo Palestinos atokiai.“ Taigi aš pamaniau: „Tai tik aš pats taip pagalvojau.“ Ir aš nuėjau toliau. Kažkas pasakė: „Tai dar ne ta valanda.“ Ir aš nuėjau už angaro. Aš pakėliau savo galvą į Dievą. Aš pasakiau: „Dieve, ar tai Tu man kalbėjai?“

Jis pasakė: „Tai ne ta valanda. Laikykis nuo Palestinos atokiai. Dar ne laikas.“ Po to aš paėmiau savo bilietą ir pakeičiau jį, ir iš ten skridau per Romą, ir sugrįžau į Lisaboną Portugalijoje, o iš ten atgal į Jungtines Valstijas.

157 Dar nebuvo atėjusi valanda. Pagonių neteisybė dar nebuvo prisipildžiusi, iki taurės viršaus, bet vieną dieną prisipildys. Ir Dievas ten pasiųs kažką, kas bus pranašas ir įrodys jiems... Aš viliauosi, kad Dievas jį iškels netrukus, kas jis bebūtų, iškels jį greitai. Aš tikiu, kad tai turi ateiti. Štai dėl ko mes tai nagrinėjame. Nes mes esame taip arti...

158 Ir nepamirškite, tą pačią minutę, kurią žydai priims Kristų, pagonių Bažnyčios nebebus. Tada ant pagonių bus išlietos rykštės, suspaudimas. Ir... ir kaip vyrai gali, didingi mokytojai mokyti, ir štai taip žiūrėdami į šią Bibliją, ir sakyti, kad Bažnyčia eis per suspaudimo periodą, kai Biblijoje nėra nei vienos taip sakančios Rašto vietos. Jie neturi nei vieno dalyko.

160 Neseniai pas mane atėjo vyras, pasakė: „O, sesė Mak Ferson mokė, kad bažnyčia eis per suspaudimą, nes tuo metu mes būsime švytinčiomis šviesomis.“ Tada tai bus Izraelis, ne pagonys. Pagonys jau bus išėję, Bažnyčia. Jiems nereikia eiti per jokią suspaudimą. Slibinas išliejo vandenį iš savo burnos (17-as skyrius) ir kariavo su likučiu, miegančiomis mergelėmis, ne su... Tikroji Bažnyčia jau išėjusi. Ji jau vestuvių vakarieneje šių... laiko tarpe, kuriame vyks vestuvių vakariene paskutinėje savaitėje. Ir tada prasidės suspaudimas, kai prasidės skėriai ir bažnyčių persekiojimai, tokie dalykai. Tada pabaigoje, 19-ame skyriuje čia Ji ateina su Savo Jaunikiu (Aleliuja.), karalių Karaliumi ir viešpačių Viešpačiu, rūbas pamirkytas kraujyje ir dangiškoji kariuomenė jojanti ant baltų žirgų pasirodo su Juo. Ji ateina ten užimti savo vietos Tūkstantmečiui. Amen. O.

*Tebūna palaimintas Vardas,
O, tebūna palaimintas Vardas,
Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas!
Tebūna palaimintas Vardas,
O, tebūna palaimintas Vardas,
Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas!
Jėzus yra Vardas,
Jėzus yra Vardas,
Jėzus yra Viešpaties Vardas!
Jėzus yra Vardas,
O, Jėzus yra Vardas,
Jėzus yra Viešpaties Vardas!
Garbinkite Jo Vardą,
O, garbinkite Jo Vardą,
O, garbinkite Viešpaties Vardą!
Garbinkite Vardą,
O, garbinkite Vardą,
Garbinkite Viešpaties Vardą!*

161 Kaip jūs galite tai padaryti? Padarykite tai didinga savo gyvenime. Jūs gyvenkite tokį gyvenimą, kad jie galėtų pasakyti: „Štai Kristaus tarnas.“ Štai kaip jūs garbinatė Vardą. Pažiūrėkime. O, ar jūs mylite Jį? O, tai bent. Dabar mūsų ne ilga giesmė:

*Seniai édžiose
Žinau, kad tikrai yra taip,
Gimė kūdikis, kad išgelbėtų žmones iš jų nuodėmių.
Jonas matė Jį ant kranto
Avinėlis per amžius (Tas Avinėlis su tais Septyniais Antspaudais, tik Jis vienas danguje ir žemėje galėjo paimti.)...
Se... seniai édžiose
Žinau, kad tikrai yra taip,
Gimė kūdikis, kad išgelbėtų žmones iš jų nuodėmių,
Jonas matė Jį ant kranto,
Avinėlis per amžius,
O, tebūna palaimintas Viešpaties Vardas.
O, tebūna palaimintas Vardas!
O, tebūna palaimintas Vardas,
O, tebūna palaimintas Viešpaties Vardas!
Tebūna palaimintas Vardas,
Tebūna palaimintas Vardas,
Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas!*

162 Man patinka garbinti, o jums? Taigi, mes neatėjome į bažnyčia tik pasiklausyti pamokslu. Tai yra to dalis, bet mes atėjome į bažnyčią pagarbinti, garbinti Dvasioje ir Tiesoje. Jūs girdėjote Tiesą. Tai yra Žodis. Suprantate? Taigi, garbinti reiškia išreikšti save Jam. Suprantate?

O, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos. Duok mums tam akordą. Ar žinai tai, Tedi? Aš dabar pamirštu... Pažiūrėkime, pažiūrėkime.

*O, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos, iš Galilėjos.
Nes Jis tiek daug dėl manęs padarė.
Jis atleido visas mano nuodėmes,
Viduje patalpino Šventąją Dvasią.
O, aš myliu, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos.
Muitininkas vieną dieną nuėjo melstis į šventyklą,
Jis sušuko: „O, Viešpatie, būk man gailestingas.“
Jam buvo atleistos visos nuodėmės,
Ir gelmė patalpinta viduje.
Jis pasakė: „Ateikite pažiūrėti šio Žmogaus iš Galilėjos.“
O, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos, iš Galilėjos
Nes Jis tiek daug dėl manęs padarė.
Jis atleido visas mano nuodėmes,
Viduje patalpino Šventąją Dvasią.
O, aš myliu, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos.
Luošas išgydytas vaikščiojo,
Nebylys išgydytas kalbėjo.
Jėga su meile buvo išstarta jūrai.
Aklas buvo išgydytas, kad regėtų.
Aš žinau, kad tai galėjo būti tik
To Žmogaus iš Galilėjos jėga.
O, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos, iš Galilėjos
Nes Jis tiek daug dėl manęs padarė.
Jis atleido visas mano nuodėmes,
Viduje patalpino Šventąją Dvasią.
O, aš myliu, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos.*

Pasiklausykite šito.

*Moteriai prie šulinio,
Jis pasakė jai visas jos nuodėmes,
Kaip penkis vyrus ji tuo metu turėjo. (Tai buvo Jis.)
Jai buvo atleistos visos nuodėmės,
Ir viduje atėjo didelė ramybė!
Tada ji sušuko: „Ateikite, pažiūrėkite į šį Žmogų iš Galilėjos.“
O, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos, iš Galilėjos.
Nes Jis tiek daug dėl manęs padarė.
Jis atleido visas mano nuodėmes,
Viduje patalpino Šventąją Dvasią.
O, aš myliu, aš myliu tą Žmogų iš Galilėjos.*

162a Aš myliu Jį, o jūs?

Visa savo širdimi, o jūs?

Ar Jis ne nuostabus?

*O, nuostabus, nuostabus, Jėzus man yra. (Kas Jis yra?)
Patarėjas, Ramybės Kunigaikštis, Galingas Dievas Jis yra.
O, gelbsti mane, saugo mane
Nuo visos nuodėmės ir gėdos.
Nuostabus yra mano Atpirkėjas,
Šlovė Jo Vardui.*

Palenkime dabar savo galvas ir pagalvokime apie tai.

*Kadaise aš buvau prarastas, bet dabar esu surastas.
Esu išlaisvintas iš pasmerkimo. (Tautos skykla, nesvarbu.)
Jėzus suteikia laisvę ir visišką išgelbėjimą.
Gelbsti Jis mane, saugo Jis mane
Nuo visos nuodėmės ir gėdos.
Nuostabus yra mano Atpirkėjas,
Šlovė Jo Vardui.
O, nuostabus, nuostabus, Jėzus man yra.
Patarėjas, Ramybės Kunigaikštis, Galingas Dievas Jis yra.
Gelbsti mane, saugo mane
Nuo visos nuodėmės ir gėdos.
Nuostabus yra mano Atpirkėjas,
Šlovė Jo Vardui.*

O, pagalvokite apie tai.

*Kadaise buvau prarastas; Dabar esu surastas.
Esu laisvas nuo pasmerkimo.
Jėzus suteikia laisvę ir visišką išgelbėjimą.
Gelbsti mane, (Ką Jis daro?) saugo mane
Iš visos nuodėmės ir gėdos. (Prajojant aukščiau to)
O, nuostabus yra mano Atpirkėjas,
Šlovė Jo Vardui.*

Dabar, kartu.

*O, nuostabus, nuostabus, Jėzus man yra.
Patarėjas, Ramybės Kunigaikštis, Galingas Dievas Jis yra.
Na... gelbsti mane, saugo mane
Nuo visos nuodėmės ir gėdos.
Nuostabus yra mano Atpirkėjas,
Šlovė Jo Vardui.
O, kaip aš myliu Jėzų, (Šlovė.)
O, kaip aš myliu Jėzų, (Iškelkite savo rankas, sugiedokite tai...?... Aš laikiu Jo.)*

*O, kaip aš myliu Jėzų,
Nes Jis pirmas mane pamilo.*

Dabar su mūsų išskeltomis rankomis, jei turime tai omenyje.

*Aš niekada Jo nepaliksiu,
Aš niekada Jo nepaliksiu,
Aš niekada Jo nepaliksiu,
Nes Jis pirmas mane pamilo.*

163 Ar jūs mylite Jį? Tuomet jūs turite mylėti vienas kitą. Nes jeigu jūs nemylite tų, kuriuos galite matyti, kas jis yra, kaip jūs galėsite mylėti Tą, kurio jūs nesate matę? Susiimkime visi už rankų ir giedokime.

*O, kaip aš myliu Jėzų,
O, kaip aš myliu Jėzų,
O, kaip aš myliu Jėzų,
Nes Jis pirmas mane pamilo.
Aš niekada (Iškelkite rankas į Jį dabar.) Jo nepaliksiu,
Aš niekada Jo nepaliksiu,
Aš niekada Jo nepaliksiu,
Nes Jis pirmas mane pamilo.*

164 Tik pagalvokite, Jis padarė šį didį apreiškimą mums žinomą. Ar mes mylime Jį? Ar Jis nėra nuostabus? Kokie mes esame dėkingi mūsų Viešpačiui Jėzui, Kuris niekada mūsų nepalieka. „Štai Aš esu visada su jumis, net iki...“. Ar mes mėgaujamės „Septyniasdešimčia Danieliaus savaičių“? O, ar jūs mylite Jį? Kaip tai yra?

*Mano tikėjimas žvelgia aukštyn į Tave,
Tu Kalvarijos Avinėlis,
Dieviškasis Gelbėtojas! (Tiesiog garbinkite Jį savo širdyje.)
Dabar išgirsk mane, kol meldžiuosi,
Pašalink visas mano nuodėmes,
O leisk man nuo šios dienos
Būti pilnai Tavo!
Kol tamsiu gyvenimo labirintu aš žengiu, (Mes tai padarysime.)
Ir širdgėla aplink mane plinta, (Taip, Viešpatie.)
Tik Tu būki mano Vedlys; (Vesk mane per tai, Viešpatie.)
O liepk tamsai pavirsti diena,
Nušluostyki liūdesio ašaras,
Niekada neleisk man nuklysti
Nuo Tavęs į šoną.*

[Brolis Branhamas pradeda niūniuoti – Red.]

Jėgą mano silpnai širdžiai,

*Mano užsidegimą įkvėpk;
Liepk tamsai pavirsti diena,
Nušluostyk visas mano ašaras,
O leisk man nuo šio dienos
Būti pilnai Tavo!*

165 O, Jėzau, mes matome kaip prie kažko artėjame. Pranašas Izaijas apie tai kalbėjo, Jeremijas apie tai kalbėjo. Danielius pažvelgė atgal ir pamatė, ką jie sakė. Tai privertė jo širdį jame drebėti. Jis nukreipė savo veidą į dangų; jis pasninkavo ašutinėje ir pelenuose. Jis norėjo išgirsti, kad galėtų įspėti žmones.

Viešpatie, mes matome pagal Knygas taip pat, Tavo Knygą, Izaijo Knygą, Jeremijo Knygą, Jokūbo Knygą, Jono, Luko, Morkaus, Mato, Apreiškimų Knygą, visos Tavo Knygos, kad mes esame arti pabaigos. Ir mes nukreipėme savo veidą į dangų maldoje ir prašymuose, kad atrastume kur mes gyvename, Viešpatie. Mes pradedame matyti brėkstančią dienos šviesą. Ir, Viešpatie, mes ateiname pas Tave. Mūsų tikėjimas dabar žvelgia į Tave. Atmetame kiekvieną apsunkinimą, kiekvieną nuodėmę, kiekvieną mažą netikėjimą, kuris taip lengvai mus apninka, mes dabar veržiamės link aukšto pašaukimo žymės, žinodami, kad mūsų laikas yra ribotas.

167 Palaimink čia esančius žmones, Viešpatie. Jie myli Tave. Jie yra Tavo. Jie išėjo. Tu esi Tas, Kuris apreiški. Mes meldžiame, kad Tu suteiktum mums šiuos dalykus mums laukiant iš Tavęs.

Suteik mums gerą nagrinėjimo popietę, Viešpatie. Suteik mums supratimą. Surink mus vėl šį vakarą, žvalius. Viešpatie, patepk mane šią popietę. O, kai aš nagrinėsiu, Viešpatie, šią šešeriopą, Gabrieliaus apsilankymo, priežastį... Jeigu Gabrielius atėjo aplankyti ir suteikti šešeriopą prasmę, Viešpatie, mes privalome tai žinoti. Mes nagrinėjame pagal Knygas ir žinome, kad esame arti. Todėl mes meldžiame, kad Tu apreikštum tai mums šį vakarą. Kitą sekmadienį, Viešpatie, o Dieve, patalpinki tas dienas ten. Aš nežinau kaip, bet Tu gali privesti mus būtent prie to laiko. Suteik tai, Tėve. Mes žvelgiame į Tave. Mes mylime vienas kitą ir Jėzaus Kristaus Kraujas, Dievo Sūnaus, apvalė mus nuo visos nuodėmės. Mes dabar žvelgiame į Tave. Padėk mums laukti iš Tavęs, Tėve. Per Jėzų, mūsų Viešpatį...

Šis pamokslas buvo išverstas: 30-05-2017

Įgarsintą pamokslą galite perklausyti šia nuoroda:
<https://www.youtube.com/watch?v=O2f0-0fiSoU>

Įgarsinto pamokslo atsisiuntimas MP3 formatu: <http://bit.ly/2stg7Je>

